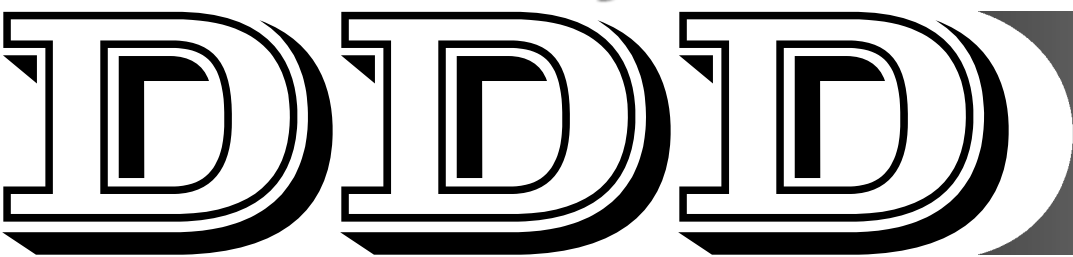

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdi: **“LATVIEŠU TAUTAS OKUPANTI! BRAUCIET MĀJĀS! PAŠMĀJU GLĒVUĻI, VĀRGUĻI UN NODEVĒJI, PAEJIET MALĀ!”**

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

www.latvians.lv/nmln

Ceturtdiena
2002. gada 19.decembris

Nr. 22

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA “VIEDA” INFORMATĪVAIS BIĻETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD
LASĪT ARĪ CITIEM!

Laikraksta *DDD*
VISUS iznākušos numurus
visērtāk varat iegādāties
RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
Rīgā, Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50
Cēsīs, GRĀMATNĪCĀ “GUNETA”
kā arī pie privātiem izplatītājiem.
Jautājiēt pēc avīzes arī
citās grāmatnīcās un bibliotēkās!

“Pie Aizkraukles, Daugavas malā,
Pār ūdeņu verdošām čalām
Ar straumes un vesera dunu scan balss:
– Šeit vienmēr būs SPĪDOLAS valsts!
Vislielāko daili jūs redzēsiet,
Tās spožumu dvēselēs nedzēsiet!

Ar uguni nakti es biedēšu,
Šais krastos es mūžīgi ziedēšu,
Un tumsu līdz galam nīdīšu,
Es spīdēšu, spīdēšu, spīdēšu!..”
(Tā – “Aizkraukles Spīgana”)

Cienījamā
Latvijas Nacionālā fronte
un apgāds “Vieda”!

Sveicu Ziemassvētkos un gadu mijā!
Vēlu, lai LNF Jaunajā gadā aptvertu visu Lat-
viju un aizšķērsotu ceļu nelietībām pret latviešu
tautu, atbrīvotu Latviju no nelikumīgi iebrau-
kušajiem okupantiem un kolonistiem.

Eduards BERKLAVS

2002.gada decembris

VĒLĒŠANU REZULTĀTU VILTOŠANA

Elina BANGA

Pirms kāda laika uz Latvijas Radio piezvanīja kundze un pastāstīja, ka gribējusi vēlēšanās nobalsot mājās, taču pie vi-
ņas neviens tā arī nav atnācis. Aidis Tomsons nolēmis pali-
dzēt noskaidrot, kāpēc tas tā noticis. Kā stāsta A.Tomsons –
Kalniņas kundze ir stalta sieviete, taču gadi darījuši savu.
20.septembrī viņa izrakstījies no traumatoloģiskās slim-
nīcas. Palūgusi māsai, lai aizbrauc uz vēlēšanu iecirkni un
sarunā, ka cilvēki no vēlēšanu iecirkņa atnāks pie viņas uz
mājām, jo viņa pati veselības dēļ nav spējīga iziet uz ielas.

► 8. lpp.

DZĪVAIS NACIONĀLISMS JAUNIEŠOS

Ir noslēdzies Latvijas Naci-
onālās frontes, Latviešu parti-
jas un apgāda “Vieda” izslu-
dinātais domrakstu konkurss
par jautājumiem:

1) Kuri mūsu valsts politi-
ķi, atteikdamies atbrīvot
Latviju no okupantiem, ir kļu-
vuši par latviešu tautas un
valsts nodevējiem?

2) Vai Latvijas valsts vadītā-
ji, ministri un deputāti, mak-
sājot pensijas okupantiem, ir
nodevuši un piesmējuši latvie-
šu pensionārus, represētos, me-
diķus, skolotājus un bērnus?

Konkursa labākie sacerēju-
mi ir bijuši publicēti iepriek-
šajos *DDD* numuros. Šoreiz
aicinām lasītājus iepazīties ar
trim jauniešiem, kuru darbi
ieguvuši visaugstāko novēr-
tējumu. Inga Lazdāne no Līvā-
niem konkursā ieguva 3.vietu,
Ainis Sproģis no Jēkabpils –
2.vietu un Aivars Gedroics no
Daugavpils – 1.vietu.

Mūsu pulkam piebiedrojas
arvien vairāk jaunu cilvēku,
tādēļ smieklīgi liekas valdo-
šā režīma propagandētie iz-
teikumi, ka nacionālās idejas
ir neaktuālas. Garīgi vesels
cilvēks vienmēr vēlēšies aiz-
stāvēt savu tautu kritiskā brī-
dī. Vairākos konkursa darbos
tiek uzsvērts, ka tieši Vaira Vi-
ķe-Freiberga nes vislielāko
atbildību par latviešu tautas
nīdēšanu. Ļauns un neētisks
bija viņas televīzijā izteiktais
aicinājums priekšvēlēšanu va-
karā: “Nebalsojiet par tiem,
kas sevi sauc par latviešiem!
Latvija veidojas par modernu,
multikulturālu, multinaci-
onālu valsti...” Bet preziden-
tei būs vien jāsamierinās ar to,
ka eksperiments ar latviešu
tautu ir lemts neveiksmēi. Ve-
selie latviešu tautas gaudi
skaitā nav tik daudz kā slimo
un puvušo, toties to garīgais
potenciāls ir nesalīdzināmi

spēcīgāks. Vēsturē taisnīgums
ir ticis izcīnīts ar skaitlisko
mazākumu, toties gribas un
gara spēka pārākumu.

Latviešiem, tāpat kā ikvie-
nai tautai, šis ir varonības pa-
rādīšanas laiks. Tikai pašaiz-
liedzība un bezbailība izraus
tautas no globālistu ieplāno-
tajām šausmām. Lai lasītāji
gūst iedrosmi šajos jauniešos,
konkursa uzvarētājos, un at-
ceras, ka Pats Dievs tur savu
roku uz pulsa ikvienai tautai
un cilvēkam. Viņš ļoti smalki
seko līdzī visu tautu attīstī-
bas vai deģenerēšanās proce-
siem, Viņš arī nosaka to, vai
dzīvības turpināšana vēl ir ie-
spējama un lietderīga, vai arī
tautai ir jāiet bojā paredza-
majās kataklizmās. Dievs, re-
dzot spēcīgu gribu pretoties
ļauņumam, pieliek savu Die-
višķo enerģiju un palīdz uz-
varēt. Tāpēc lai ikviens no la-
sītājiem beidzot nostājas tais-
nīguma pusē un nevērsās pret
Dievu! Ikviens no mums ir at-
bildīgs par savas tautas attī-
stīšanu vai degradēšanu.

SARUNA AR KONKUR-
SA UZVARĒTĀJIEM

– **Vai pret Latvijas Naci-
onālo fronti vērstā propa-
ganda nelika kaut uz brī-
di šaubīties par piedališa-
nos konkursā?**

– *Inga Lazdāne:* Ja visi klu-
sēs un neviens neteiks patie-
sību, tad būs ļoti bēdīgi. No
kā man būtu jābaidās? Vai no
tā, ka esmu latviete un gribu
tāda palikt? Bailēm es neredzu
iemesla. Tomēr šī pretjums vē-
rstā propaganda cenšas ietek-
mēt cilvēkus nepareizā virzie-
nā. Es neesmu ietekmējusies,
bet, iespējams, viens otrs ir.
Pirms vēlēšanām pirmo reizi
saņēmu avīzi *DDD*, kurā bija
publicēts konkursa nolikums.

Konkursa uzvarētāji (no labās): **Inga Lazdāne,
Aivars Gedroics un Ainis Sproģis**

Tajā laikā šī avīze plaši izplati-
jās. Mani šis konkurss ieintere-
sēja, tāpēc es uzrakstīju savu
darbu. Es piekritu, ka Latvijas
valsts politiķi ir nodevuši savu
valsti, maksājot pensijas un pa-
balstus okupantiem, okupantu
bērniem.

– *Ainis Sproģis:* Protams, ka
ši propaganda vismaz mani ne-
spēj ietekmēt! Piedalīties pa-
mudināja mana pārliecība, par
kuru vienmēr esmu cīnījies un
to darišu arī turpmāk. To iz-
manīt nespēs neviens un nekas.
Šis konkurss bija labs un pa-
reizs ceļš, lai rosinātu veselīgās
sabiedrības daļu uz pārdomām
un kļūt aktīvai savas nostājas
izteikšanā. Es piedalījos jau
konkursā, kas bija vērsti pret
homoseksuālisma propagandu.
Es sekoju līdzī politiskajām un
ekonomiskajām aktualitātēm
Latvijā. Tādēļ jau iepriekš biju
ievērojis, cik dažādi tiek ķen-
gāts jūsu personības. Tas ma-
nī nepārsteidz un nav nekas
svešs, jo zinu, ka aiz šīm ķen-
gām slēpjas kādi, kuri nevēlas,
lai izveidotos visas latviešu
tautas kustība, kura cīnītos par
latvietību. Tomēr, neskatoties
uz ķengāšanos, vienmēr esmu
bijis pārliecināts, ka šis ceļš ir
pareizais.

– *Aivars Gedroics:* Mani šī
kritika nebaida. Es uzskatu, ka
mums, latviešiem, ir jāapzinās
savi ienaidnieki, kuri darbojas
pret Latviju un latviešu tautu.
Tāpēc man šā konkursa jautā-
jumi likās aktuāli. Tautai ir jā-
ļauj saprast, kurš ir tās draugs,
kurš – nelabvēlis. Daudziem ar
šo izšķiršanu iet grūti. Galvas
jauca viltus patrioti, viltus lab-
vēļi, kas patiesībā darbojas pret
latviešu tautu. Varētu rakstīt
par daudziem, tomēr es izvēlē-
jos vienu personu, kura kaitē
latviešu tautai, dzen to pazū-
šanā, – Vairu Viķi-Freibergu.
Latviešu tautas nelabvēļu dus-
mas parāda, ka ejam pa parei-
zo ceļu. Kāds gudrs cilvēks ir
teicis: “Ja gribi zināt, vai tava
politiskā izvēle ir pareiza, pa-
skaties, ko par tevi raksta ie-
naidnieku avīzes. Ja tās tevi
kritizē, tad viss ir kārtībā, ja
slavē – ļoti slikti, ja neraksta
neko – arī diez cik labi nav, jo
tas nozīmē, ka neko pret vi-
ņiem nedari.” Kāpēc ir šī kri-
tika? Es domāju, ka viņi cer
kādu nobaidīt. Viņi cer, ka,
100 reizes atgādinot, ka 2x2
nav četri, bet ir pieci, cilvēks
101. reizi tam arī noticēs.

► 2. lpp.

VISU LATVIJAI – VAI TIKAI DAĻU TAI?

Līga KRIEVIŅA

Šā gada 10.decembrī Dailes
teātra telpās notika jaunas sa-
biedriskas organizācijas –lat-
viešu tautas apvienības “Visu
Latvijai!” dibināšana. Tās iz-
virzītie mērķi ir patiešām
skaisti – patriotiska audzinā-
šana un latviska Latvija.

Kā laikraksta *DDD* žurnālis-
tes devāmies uz to. Ieejot zālē,
saskāramies ar pētošiem, caur
pieri vērstiem jauniešu skatie-
niem. Daži labi šīs organizācijas
atbalstītāji, kas vēl vasarā akti-
vi palīdzēja mums izplatīt avīzi
un izrādīja draudzīgu attieksmi,
tik vien kā kaunīgi novērsa sa-

vus acu skatienus un pat sasvei-
cināties nepienāca. Kāpēc tad
tā, – jautāsīt? Mēģināšu atbil-
dēt.

Jau krietnu brīdi iepriekš,
jauniešu apvienība “Visu Latvi-
jai” paziņoja, ka pašlikvidēsies
un no jauna atdzims tautas ap-
vienības statusā. Atšķirība starp
abām organizācijām būšot tāda,
ka jaunradītā nacionālajos jau-
tājumos būšot mazāk radikāla.

Paskaidrošu lasītājiem, ko lat-
viski nozīmē vārds “radikāli”.
Visprecīzāk tam atbilst latvie-
šu vārds – “pamatīgi”. Veikt ra-
dikālas pārmaiņas nozīmē iz-

darīt ne tikai “kosmētisko re-
montu”, bet izmainīt lietas
līdz pat to saknei. (Latīņu va-
lodā ‘radix’ – sakne).

No tā loģiski domājošs cil-
vēks var izdarīt secinājumus,
ka jaunā organizācija ar skais-
to nosaukumu “latviešu tautas
apvienība” nacionālajos jautā-
jumos tādi puskoka lēcēji vien
būs. Ja vēl dibināts būtu pat-
riotiskās vēstures klubīšs, va-
rētu piedot šādu darbības sti-
lu, taču pašreizējā situācija, ku-
rā atrodas latviešu tauta, pra-
sa daudz nopietnāku un dros-
mīgāku pieeju lietai.

Ja uz šo organizāciju skatās
caur varas klikšķa acīm – liels
iestādījums, jo runā par latvie-
šu lielāko sapni – latvisku Lat-
viju, taču neko reālu tās sa-
sniegtšanai nedara. Nepiepra-
sa ne deokupāciju, ne dekoloni-
zāciju – tikai labprātīgu oku-
pācijas seku “pašlikvidēšanos”,
runas par dekolonizāciju atstā-
jot organizācijas iekšējai lieto-
šanai. Nu gluži kā Saeima iek-
šējai lietošanai pieņēma Lat-
vijas okupācijas deklarāciju!
Arī to vēl varētu piedot...

► 3. lpp.

2002. gada 19.decembrī

Aivars GARDA

**Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs
Apgāda “Vieda” direktors**

Tuvojas beigām Latvijas Nacionālās frontes pasludinātais Latvijas dekolonizācijas pirmais gads. 2002.gadā daudz tika darīts, lai pamodinātu dziļā miegā snaudošo latviešu tautu, lai tā sapurinātos un beidzot atbrīvotu savu Tēvzemi no ārējā ienaidnieka – okupantiem, kuri Latvijā ieradās okupācijas laikā no 1940. – 1991.gadam, un to pēctečiem (izņemot tos, kuri ir apprecējušies ar latviešiem).

Pirmkārt, tika nosūtītas vēstules ar prasību veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju ASV un Krievijas prezidentiem Dž.Bušam un V.Putinam, ANO Ģenerālsekretāram Kofi Annanam, Eiropas Komisijas prezidentam Romano Prodi, deviņu Eiropas valstu vēstniekiem, Romas Pāvestam Jānim Pāvīlam II. Par to, ka atbildes uz šīm vēstulēm nav saņemtas, latvieši var vainot Latvijas prezidentu Vairu Vīķi-Freibergu, Saeimu un valdību. Tieši oficiālās valsts varas pretestība dekolonizācijas idejai un nerakstītie diplomātijas likumi neļauj citu valstu vadītājiem atbildēt uz sabiedriskās organizācijas LNF taisnīgi uzstādītajiem jautājumiem. Atbildot pozitīvi, viņi nostādītu mūsu vadošos kangarus latviešu tautas acīs neērtā situācijā. Visi latvieši uzreiz saprastu, kas ir kas. Kangari tiktu aizskaloti prom vēstures mēslainē. Turpretī, ja pasaules valstu vadītāji Latvijas Nacionālajai fronteī atbildētu, ka dekolonizācija nav vajadzīga, kā to pārsteidzīgi negudri izdarīja ES komisārs Ginters Ferhoigens, tas būtu dokumentāls pierādījums šo valstu noziedzīgajai dubultmorālei. Šīs valstis un ANO, atšķirībā no Eiropas Savienības, negrib atklāti parādīt savu dubultmorāli. Tomēr dubultmorāles fakts paliek fakts. Lai latvieši zina, ka mūsu nelaimju cēlonis ir meklējams nevis LNF nostājā un darbībā, bet gan lielas tautas daļas glēvumā, kangaros un okupantos.

Lielu ļaunumu dekolonizācijas idejai nodara Latvijai naidīgu spēku izveidotās viltus nacionālās organizācijas. Remdenās pseidonacionālās organizācijas “Visu Latvijai” vadītāji visgudri spriedelē, ka ārējā ienaidnieka uzbrukuma gadījumā viņš došoties aizstāvēt savu Tēvzemi. Bet to, ka ārējais ienaidnieks jau kopš 1940.gada ir iebrucis un ieperinājies Latvijā, parazitē uz mūsu tautas rēķina un katru dienu nīrgājas par latviešiem, šiem mīkstmiešiem pietrūkst dūšas atzīt. Kur nu vēl aktīvi iesaistīties dekolonizācijas procesā. Visu šo viltus nacionālo organizāciju un to vadītāju mērķis ir novirzīt latviešu tautas uzmanību no paša galvenā – dekolonizācijas.

Šogad LNF sāka izdot avīzi “Deokupācija. Dekolonizācija. Deboļševizācija.” (DDD). Tai ir milzīga nozīme latviešu sagatavošanā dekolonizācijai. Ceram uz lasītāju morālo un finansiālo atbalstu, jo mēs to līdz šim esam izdevuši tikai par saviem personīgiem līdzekļiem. Arī ārzemju latvieši parāda glēvumu, baidoties palīdzēt avīzei “DDD” un LNF. Sirsnīgi pateicos avīzes galvenajai redaktorei Līgai Muzikantei, viņas vietniecei Lienei Apinei, žurnālistēm Ilzei Liepai, Līgai Krieviņai un Vitai Ņikitinai, kā arī Arijai Kazakai un Steidzītei Freibergai un, protams, visiem lasītājiem un atbalstītājiem.

8.Saeimas vēlēšanās Latvijas Nacionālās frontes dalībnieki piedalījās latviešu partijas sarakstā un saņēma pietiekoši daudz balsu, lai iekļūtu Saeimā*. Priekšvēlēšanu kampaņa ļāva pacelt latviešu entuziasmu augstā līmenī.

2003. – Latvijas dekolonizācijas otrajā gadā gādāsim, lai latvieši saprastu vienu – proti, ja Latvijas prezidents un Ministru prezidents būtu kāds no LNF, ja Saeima sastāvētu no Latvijas Nacionālās frontes biedriem un atbalstītājiem, tad ar pareizas propagandas palīdzību Latvijas radio, televīzijā un laikrakstos mēs panāktu, ka nospiedošais latviešu vairākums par dekolonizāciju vien runātu, bet okupantiem nekas cits neatliktu, kā aizvākties. Bez tam mūsu Valsts prezidents, Ministru prezidents, deputāti, ministri panāktu okupācijas fakta atzīšanu starptautiskā līmenī, lai dekolonizācija noritētu mierīgi un civilizēti. Katra latvieša pienākums ir pārliecināt vismaz vienu citu latvieti un okupantu par dekolonizācijas neizbēgamību un nepieciešamību. Tomēr latvieši nedrīkst palauties uz starptautisku atbalstu vien. Ja tāda atbalsta nebūs, latviešiem ir jābūt gataviem atdot dzīvību par dekolonizāciju. Citādi mēs nemaz to neesam pelnījuši.

Novēlu visiem piercīgus Ziemassvētkus un veiksmēm bagātu Latvijas dekolonizācijas otro – 2003.gadu! ❖

* Par to, kāpēc latviešu partija neiekļuva Saeimā, lasiet DDD 17.numurā.

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2-4 reizes mēnesī Rīga, 2002
Tirāža 5 000 cena 0,20 apjoms 1 x A 2
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
Norēķinu konts: Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL – 1000-054029-001;
USD – 1000-054029-002
Galvenā redaktore: **Līga Muzikante**
Redaktors vietniece: **Liene Apine**
Pasta adrese: **Kalnāciema iela 53, dz.6,
Rīga LV-1046**
Interneta adrese: **www.latvians.lv/nmln**
E-pasts: **lnf@e-apollo.lv**
Iespiests: SIA “Tipogrāfija Ogrē”
Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001
Pasūtījums: Nr. 4/17 Ofsetiespiedums

DZĪVAIS NACIONĀLISMS JAUNIEŠOS

◀ 1. lpp.

Tāpat arī šajā gadījumā: ja viņi vislaik runās, ka Gardas kungs ir ļoti slikts cilvēks, varbūt vismaz viens no simts tam arī noticēs.

– Vai jūs uzskatāt, ka latviešu tautai šobrīd svarīgākais ir panākt Latvijas dekolonizāciju jeb okupantu aizbraukšanu? Bet varbūt iemācīsim visiem latviešu valodu, piešķirsim pilsonību un viss būs kārtībā?

– A.G.: Svešautiešu Latvijā tik tiešām ir pārāk daudz. Ja latviešu būtu ne mazāk kā 75 procenti, tad mēs varētu domāt par pakāpenisku svešautiešu asimilāciju vai sadzīvošanu. Bet gandrīz tik pat daudz svešautiešu, cik ir pašu latviešu visā pasaulē kopumā, mēs nekad nespēsim asimilēt. Manuprāt, ir divi būtiskākie jautājumi: pirmkārt, dekolonizācija un, otrkārt, neatkarības nosargāšana, kas sevi ietver neiestāšanās Eiropas Savienībā. Ja cilvēks paziņo, ka ir baigais patriots, bet tajā pašā laikā necinās par abām šīm lietām, tad viņa patriotisms ir tukša skaņa.

– I.L.: Turklāt es nemaz nezinu, kā šiem okupantiem var iemācīt latviešu valodu. Viņi

Ainis Sproģis:

“Es jau sen apzinos šo okupantu pūli kā mums, latviešiem, nevēlamus un kaitīgus parazītus.”

taču nemaz to negrib. Manuprāt, būtu slikti, ja visi okupanti tagad dabūtu pilsonību.

– A.G.: Šobrīd tā vēl ir mūsu laime, ka okupanti ir pārāk slinki, lai aizietu saņemt pilsonību. Valodas prasības ir tik niecīgas, ka pēc otrās vai trešās reizes viņam pateiks priekšā, ko ierakstīt. Valodu var iemācīties, bet tas vēl nenozīmē, ka viņi būs latviešiem draugi. Piemēram, PCTVL deputāti ir pilsoņi un lielākā daļa diezgan ciešami runā un saprot latviski, cits jautājums – ko viņi runā.

– A.S.: Esmu pilnīgi pārliecināts, ka viss Naturalizācijas kantoris vienkārši ir kaut kāds murgs. Nekur citur pasaulē netiek tā daļāta pilsonība, kā tas ir Latvijā. Okupanti iegūst pilsonību, bet nīrgājas un ķengājas par latviešiem. Es uzskatu, ka okupantiem ir jāaizbrauc. Šim procesam jānotiek, balstoties arī uz starptautiskajām konvencijām, tā kā tas pienākas civilizētā pasaulē. Grozot likumdošanu un saucot pie kriminālbildības mūsu tagadējo un bijušo valdību, okupantiem jau piešķirtā pilsonība ir jāatņem.

– A.G.: Tadi, kas ar darbiem būs parādījuši, ka ir latviešiem draudzīgi, kas būs vērsušies pret Cilēvici, Plinera, Ždanokas darbošanos, kas tiešām grib latvisku Latviju un iestājas par dekolonizāciju, varētu cerēt izņēmuma gadi-

jumā šeit palikt.

– Jūs visi trīs nākat no reģiona, kurā dzīvo ļoti daudz okupantu. Kā jūs ikdienā jūtat viņu klātbūtni?

– I.L.: Es ieeju veikalā un vaicāju pēc maizes, bet pārdevēja izvalba acis un prasa: “Cto?”

– A.S.: Jēkabpili ir reģionālais radio. Tur skan tikai krievu mūzika. Tādēļ es izvēlos klausīties Radio 2, kurā tiek atskaņota tikai latviešu mūzika. Tāpat ikdienā okupantu uzvedība uz ielas arī atšķiras. Viņi staigā treniņbiksēs, splauj saulespuķu sēklu čaumalas, lamājas. Šīs izdarības pierāda, ka viņiem nekas nav svēts. Es esmu izstrādājis imunitāti pret šo varu.

– A.G.: Varu tikai pievienoties iepriekš teiktajam. Tik tiešām, īpaši Daugavpils veikalos, ja prasīsi precīzi krieviski, ļoti laipni tiks apkalpots, bet ja prasīsi latviski – prece tiks pasniegta, bet pārdevējs pats tēlos kurlmēmo. Iepriekšējā darbavietā vēlējos klausīties latviešu mūziku, bet man pavēlēja to apklusināt.

Daugavpili krievu mūzika var skanēt drausmīgi skaļi, bet latviešu – klusitipām, jo okupantiem tā traucējot... Ar to samierināties var tikai tāds latvietis, kurš pats jau ir vismaz daļēji pārkrievojis. Tādēļ mums ir jāmēģina celt tautas pašapziņu un jāliek tai saprast, ka tā palikt nedrīkst.

– Konkursa jautājums vairāk bija vērsti tieši uz mūsu valsts priekšgalā esošo tautiešu nodevību. Bieži mums pārmet, ka vērsamies pret mūsu tautiešiem.

– A.G.: Es domāju, ka visbīstamākie ir tieši nodevēji, tāpat paši latvieši, kuri nostājušies pret savu tautu. Okupants, protams, ar savu klātbūtni mūsu zemē ir riebiģis, bet viņu vēl var mēģināt saprast, ka tāds nu viņš šeit ir. Vilks arī tā ir iekārtots, ka viņam aitas jāplēš. Bet ja pats latvietis pūš okupantu stabulē, tad tas ir divtik riebiģis. Šādi “latvieši” ir visbīstamākie, jo viņi novirza mūsu tautu nepareizā virzienā. Nodevēji stāsta, ka mums ir draudzīgi jāsadzīvo ar ienaidniekiem.

Esmu kategoriski noskaņots, ka ir jāattīrās no mūsu pašu tautas iekšējiem ienaidniekiem, tad varēsim arī vērsties pret okupantiem. Ir arī tāds izteiciens, ka katrai tautai ir tāda valdība, kādu tā pelnījusi. Es tiešām ceru, ka šie konkursa darbi rosinās tautu domāt.

– A.S.: Katrā tautā ir savi veselie un puvušie gaudi. Tāpat arī latviešu tautā. Viens no tautas puvušākajiem gaudiem ir tāds valsts prezidents vai prezidente, kurš virza savu tautu un valsti uz iznīcību. Tādēļ man ir pretīgi redzēt savos laukos vecamtēvam pie sienas piespraustu prezidentes bildīti. Es viņam prasu, vai viņš vispār saprot, ko šī sieviete ir nodarījusi latviešu tautai? Es to bildīti noņemu no sienas...

– I.L.: Tik tiešām, vistrakāk ir tas, ka valsts vadītāji tik slikti attiecas pret latviešiem. Viņi par to ir atbildīgi. Es domāju, ka kaut kam ir jāmai-

nās drīzumā. Ja tas tā turpināsies, tad būs bēdīgi.

– Kam izdevīga ir okupantu palikšana Latvijā?

– A.G.: Izdevīgi ir tiem, kuriem bizness saistīts ar viņiem. Otrkārt, izdevīgi ir arī visam starptautiskajam kapitālam, kam nacionālās valstis nav vajadzīgas, jo beznacionālas var vieglāk pakļaut un ietekmēt. Starptautiskais kapitāls, kas valda pasaulē un nosaka arī valstu politiku, nevēlas, lai Latvijā saimniekotu un būtu noteicēji paši latvieši. Tāpēc šeit ir jābūt lielai svešautiešu klātbūtnei. Šādās valstīs ir vienkārši iefiltrēties ārzemniekiem. Arī Eiropas Savienība ir būvēta uz šā principa, tādēļ tieši no turienes izskan pārmetumi, ka Latvijā vēl par maz okupantu ir naturalizēti un latvieši par maz viņus mīl.

– I.L.: Es piekritu, ka okupantu palikšanu Latvijā veicina tie, kas tajā redz finansiālu izdevību sev.

– A.S.: Viss tiek virzīts uz globalizāciju, Latvijā ienāk arī anglicisms un amerikanizācija, kas it kā aizstāj krievu valodu. Bet latviešiem no tā labāk nepaliek. Jebkurā gadījumā šādi mēs zaudējam savu identitāti. Tādēļ esmu pārliecināts, ka gan Krievija, gan visa Rietumeiropa kopīgi vēlas Latviju izveidot par vietu, uz kuriem novirzīt bēgļus, arī ķīmiskos atkritumus utt. Latvija viņiem ir nepieciešama kā ērti lietojama marionete.

– Vai mums būtu jābaidās no Krievijas?

– I.L.: Ja latvieši visu laiku dzīvos bailēs no Krievijas, mēs nekad nebūsim brīvi un neatkarīgi, okupanti nekad neaizbrauks. Ja cilvēks baidās, viņš neko nespēj panākt. Krievija var izrādīt pretreakciju dekolonizācijas procesam, bet mēs no tā nedrīkstam nobīties.

– A.G.: Šobrīd Krievija mūs var ietekmēt caur savu piekto kolonnu jeb okupantiem. Viņiem nemaz nav nepieciešams sūtīt tankus. Piektaim kolonai pieder ekonomiskā vara Latvijā. Tragiski ir tas, ka mūsu varturi necenšas Latviju padarīt ekonomiski neatkarīgu no Krievijas. Bet mēs varam ņemt piemēru no čehu tautas. Viņiem situācija varētu likties bezcerīga. Viņi nesāpē starptautisku atzīšanu, jo tiek saukāti par teroristiem. Un tomēr čehu nepado-

das.

– Ja tiktu pieņemts Dekolonizācijas likums un realizēts dzīv, bet okupanti sāktu bruņotu pretestību pret Latvijas valsts varu, vai jūs spētu ar ieročiem rokās aizsargāt valsts neatkarību pret okupantu agresijas?

– A.S.: Es par sevi esmu pārliecināts, ka jā.

– A.G.: Iespēju robežās mēs cīnītos, kas mums cits atliktu?

– I.L.: Es par sevi arī varu teikt, ka spētu. Nedrīkst padoties!

– A.G.: Protams, cerēsim, ka tas nebūs nepieciešams. Tomēr jau tagad mēs zināmā mērā riskējam, publiski izsakoties par dekolonizāciju. Nekur jau nav garantijas, ka

Inga Lazdāne:

“Ja latvieši visu laiku dzīvos bailēs no Krievijas, mēs nekad nebūsim brīvi un neatkarīgi, okupanti nekad neaizbrauks.”

kāds tumšā stūrī mūs nenovāc... Bet mēs šo risku uzņemamies apzināti. Ja visi drebētu tikai par savu ādu, ja arī 1918.gada Brīvības cīņās neviens nebūtu gājis, ja nebūtu leģionāru, nacionālo partizānu, tad nebūtu Latvijas valsts un latviešu tautas.

– Kas ir labāk: integrēt gandrīz miljonus okupantu, kas nozīmē garīgu nāvi latviešu tautai, vai arī atbrīvoties no okupantiem, kas var prasīt fiziskus upurus?

– A.S.: Okupanti grauj mūsu latvietības saknes, tādēļ ir labāk attīrīties no tiem. Pēc šī procesa latviešu tauta varēs atveseļoties un turpināt attīstību pareizā virzienā.

– I.L.: Iedomāsimies, ka cilvēkam ārēji viss ir kārtībā, bet dvēsele – apgrieztā otrādi. Šāds cilvēks ir nevešs. Viņš nevarētu dzīvot normālu dzīvi. Ir jāzaglabā sava nacionālā identitāte. To nekādā gadījumā nedrīkst pazaudēt! Es piekritu, ka tauta var atjaunoties fiziski, bet garīgi – tas jau ir ļoti grūti un sarežģīti.

– A.G.: Rainis ir teicis: “Tava tauta neies bojā, ja tu iesi mirt par tautu!”

– Raivis Dzintars televīzijā atbildēja uz jautājumu, ka iešot karot, ja nāks kāds ārējs ienaidnieks. Viņš un vēl daudzi citi aizmirst un izliekas aizmirsuši, ka ārējais ienaidnieks jau šeit ir – tas ir vesels miljons okupantu. Tad, kad tiks realizēta dekolonizācija, un gadījumā, ja šis ārējais ienaidnieks jeb okupants pacels pret latviešiem ieročus, vai būsiet gatavi ar ieročiem rokās tiem pretoties? Vēlreiz vēlamies saņemt stingru atbildi!

– A.G.: Aci pret aci, zobu pret zobu! Kā viņi pret mums, tā mēs pret viņiem.

– I.L.: Es arī domāju, ka nedrīkst padoties! Kas notiks, ja neviens neko nedarīs?!

– A.S.: Es jau sen apzinos šo okupantu pūli kā mums, latviešiem, nevēlamus un kaitīgus parazītus. No viņiem jebkurā brīdī var sagaidīt jebko. Tas nozīmē – jo ātrāk dabūjam viņus prom, jo labāk! ❖

Sarunu pierakstīja
Līga MUZIKANTE

VISU LATVIJAI – VAI TIKAI DAĻU TAI?

1. lpp.

... ja vien šīs organizācijas pāris biedru par vienu no savas darbības virzieniem nebūtu izvēlējušies Latvijas Nacionālās frontes, kura aktīvi cīnās par Latvijas dekolonizāciju, nomelnošanu. Tā vietā, lai uzrakstītu analītisku rakstu par to, kas notiek ar mūsu tautu, tiek sacerēti raksti, kuros gan tieši, gan netieši norādīts: tā kā jūs to darāt, tas ir nepareizi! Jūs ar savu rīcību diskreditējat nacionālismu. Un nevis runājot par konkrētām darbībām, bet vispārīgās tēzēs!

Kā uz R.Dzintara vēstures klubīņa cienīgo darbību skatīsies viņa mazbērni? “Vectētiņ, kāpēc tu tad, kad okupanti mīdīja mūsu zemi, drosmīgi neteici, ka viņiem jābrauc mājās? Vai tad tu nezināji, ka okupācijas sekas pašas no sevis labprātīgi nelikvidēsies? Kāpēc tu kopā ar citiem latviešu vīriešiem neizrādīji drosmi un neziņojies cīņai par savas tautas brīvību, bet tikai staigāji ar lāpām, dziedāji dziesmas un teici patriotiskas runas...”

Bet atgriežoties pie pasākuma Dailes teātrī – pieminešanas vērta ir šīs organizācijas kvēla aizstāvja Georga Bagātā uzstāšanās. Piedāvāju jūsu pārdomām viņa vārdus un to interpretāciju BNS stilā.

Savā uzrunā G.Bagātais teica: “Dažas no jaunatnes organizācijām vispār iet aplamā virzienā. Man jāpiemin ar tādu rūgtumu, piemēram, tā paša Aivara Gardas dibinātā partija, latviešu partija. Un ar savu trīs DDD, saprotiet, es viņam teicu tā, ka tie trīs DD ir līdzīgi tam kā iejūdz zirgu ragavās ar asti pa priekšu. Mums ir vispirms jādomā par okupācijas atzīšanu, un tad mums tie trīs D automātiski notiek. Un šī okupācijas atzīšana ir iespējama ļoti sarežģītā veidā. To var panākt tikai ar triju Baltijas valstu prezidentu palīdzību, ja viņi iet pie lielvalstīm, nevis tā kā pa tukšo runā, kā tagad mūsu dāma braukā apkārt tērēdama naudu. Bet viņai par lietu bija jārunā. Un šo runāšanu par lietu mēs neesam dzirdējuši.”

Bet BNS raksta: “Viņš [Bagātais] arī atzina, ka “ar rūgtumu” skatās uz skandalozā publicista Aivara Gardas aktivitātēm, kas **diskreditējoši nacionālās idejas**.” Vai šo ziņu priekš BNS sacerēja pats R.Dzintars? Tādā gadījumā tā jau būtu jāuzskata par kampaņu, kuru šis jauniešs uzsācis pret Aivara Gardas darbību, jo nav jau pirmā reize, kad viņš lieto šo vārdu savienojumu attiecībā uz Latvijas Nacionālās frontes vadītāju.

Š.g. 26.novembrī interneta portālā delfi.lv publicētas viņa pārdomas par nacionālismu Latvijā. Viņš raksta: “Mīts nr.3 – “Nacionālisma idejas ir uto-piskas. Šāds priekšstats radies tikai dēļ nacionālisma idejas neprasmīgas un diletantiskas pasniegšanas. Latvijā vēl nesen bijām liecinieki, kā nacionālismu saista kopā ar Dzīvās Ētikas Mācību vai “pidarolezbozorijiem”. Nacionālismu neprasmīgi pasniedz gan diletanti, gan apzināti provokatori, lai **apkaunotu ideju**.” Ir jābūt pilnīgi stulbam, lai nesa-prastu, ka Raivis Dzintars mēģina piespiest lasītājus vērsties pret Aivaru Gardu un viņa vadīto LNF, kuras Stratēģijas padomes locekļiem spēku, drosmi un, galvenais, zināšanas sniedz Dzīvās Ētikas Mācība. Līdz ar to jebkuri R.Dzintara centieni aizbildināties, ka Delfos viņš par LNF nav minējis

ne vārdu, liecina tikai par viņa rafinēto darbības stilu, lai varētu izvairīties no atbildības par saviem vārdiem.

Varbūt ieklausīsimies “Visu Latvijai!” atbalstītāja **Georga Bagātā** vārdos. Droši vien tas būs lielisks piemērs, kā nacionālisma jautājumos būt “kulturālam” un mērenam, būt nacionālam “Visu Latvijai!” stilā.

– **Ko jūs kā organizācijas vadītājs esat darījis, lai starptautiski atzītu Latvijas okupāciju?**

– Nu, redziet, man šeit kā organizācijas vadītājam nav jēgas pašlaik neko darīt, kamēr mums nebūs normāls Valsts prezidents. Jo šis darbs jāuzņemas valsts prezidentam. Un ne tikai vienam, bet visiem Baltijas valstu prezidentiem kopā, vienlaicīgi, jo tā ir vienīgā cerība kaut ko panākt. Ja te pat ārlietu ministrs... nerunājot jau par mani, es vispār te nekā nevaru izdarīt! Darbība ir jāsāk trim Baltijas valstu prezidentiem. Vispirms viņiem jāgriežas pie lielvalstīm, jāgriežas Apvienoto nāciju organizācijā. Un ANO savā plenārsēdē, kopsapulcē ir jāatzīst Baltijas valstu okupācija.

– **Ko darīt, ja prezidente par to neiestājas?**

– Gaidīt kamēr...
– **Ko gaidīt?**
– Nē, ievēlēt nākošajās vēlēšanās jaunu prezidentu!

Georgs Bagātais

– **Kā jūs domājat ievēlēt tādu prezidentu, kas iestāsies par Latvijas okupācijas fakta atzīšanu?**

– Mēs ieteiksim to.
– **Kas tie “mēs” būs?**
– Tā būs “Baltijas vienības” un “Burtnieka” laudis. Ja gri-biet zināt, mēs esam runājuši ar kādu ļoti prominentu personu Latvijā, pret kuru nevienam nav nekādu iebildumu, kas varētu kļūt par prezidentu.

– **Ko darīt latviešu tautai līdz tam brīdim, kamēr at-radīsies tāds prezidents, kas runās par okupāciju? Klusēt par to?**

– Mēs šajā brīdī nekā nevaram izdarīt.

– **Mēs nedrīkstam runāt par to, ka esam okupēti?**

– Var runāt, var, bet tam nav nekādas nozīmes.

– **Tam nav nekādas nozīmes?**

– Nekā nevar panākt ar to. Nu runās, uzturēs to garu, – tā var būt.

– **Tauta taču ir jāizglīto?**

– Jā, varbūt, to vajag runāt tautai.

– **Un ko gan citu dara Aivars Garda? Kas jums nepatīk viņa darbībā? Jūs viņu kritizējat.**

– Tāpēc, ka tas ir absurds, ko viņš dara.

– **Kas ir absurds?**

– Tāpēc, ka viņš... viņš, viņam... Pirmais jautājums, ko man uzdod, kad es aģitēju balsot, vai Aivars Garda būs tas, kas ar savām rociņām sēdinās vagonā promvedamos?

– **Par kādiem vagoniem jūs runājat?**

– Nu kā jūs viņus dabūsi-ēti cītādi prom no šejienes, bez vagoniem? Viņi paši kājiņām aizies?

– **Jūs teicāt, ka ir vajadzīga izglītošana tautai.**

– Jā! Ir vajadzīga.

– **Vai tad Aivars Garda to neveic, runājot par šiem jautājumiem?**

– Bet vajag runāt par okupāciju, pirmām kārtām, un tas pārējais ir pakārtots jautājums.

– **Un par deokupāciju nedrīkst runāt?**

– Pašreiz nav jēgas par to runāt.

– **Kā var runāt par deokupāciju, nepieminot okupāciju?**

– Jums ir jārunā par okupāciju.

– **Par ko mēs runājam?**

– Jūs runājat par deokupāciju, debolešvīzāciju, trīs D. Un trīs D ir zirgs ar asti pa priekšu jūsu ratos. Jārunā par okupāciju. Pēc okupācijas atzīšanas šie trīs D nāks automātiski.

– **Kur jūs esat runājis par okupāciju?**

– Visās sapulcēs, kurās es varēju uzstāties tādā garā.

– **Un kur jūs publiski esat runājis par okupāciju? Ar sapulcēm vien ir par maz.**

– Ko tas nozīmē “publiski”?

– **Vērsties pie tautas televīzijā, radio, avīzēs?**

– Nu iekārtojiet mani televīzijā vienu mazu stundiņu.

– **Ja Apvienotās nācijas neatzīst Latvijas okupāciju? Ko tad latviešiem darīt, pacelt rociņas un laisties lejā?**

– Nu tad ir cauri!

– **Un tad ir cauri!**

Lūk, te Georgs Bagātais sevi pilnībā atklāj. Ja ANO neatzīst Latvijas okupāciju, tad, pēc Bagātā domām, latviešu tautai nav jācīnās pašai par dekolonizāciju, bet mīlā miera labad jāmirst. Atgādināsim G.Bagātājam, ka jebkurai tautai ir Dieva un starptautisku tiesību dotas likumīgas tiesības atbrīvot savu zemi no okupantiem, kā to darīja alžīriešu tauta, padzenot francūžus, vai krievu tauta, padzenot mongoļus-tatārus, kuri starp citu arī ilgi (300 gadus) bija okupējuši Krieviju, kā arī vācu fašistus.

Ļoti lielu vilānos ir radījis Visvaldis Lācis, kurš asarām acis lūdza Raivim Dzintaram, uzņemt viņu organizācijā. Tik tiešām grūti aptvert, ka šis agrāk cienījamais vēsturnieks un publicists vairs nav gatavs cīnīties, tādēļ iesaistās puskoka lēceja pasākumos. Tik tiešām žēl. Lai lasītājs iepazīstas ar VLāča atbildēm uz dažiem jautājumiem:

– **Jūs izteicāt vēlēšanos kļūt par latviešu tautas apvienības “Visu Latvijai” biedru. Kā jūs domājat realizēt vairākkārt izteikto šīs apvienības mērķi – latviska Latvija?**

– *Visvaldis Lācis:* Es ar puisiem par šo jautājumu esmu vairākkārt runājis. Redzu tikai vienu nopietnu cīņas ceļu – tas ir starptautisko un cilvēktiesību cīņas ceļš, ar parakstu vākšanu, ar mūžīgu atgādināšanu gan Latvijas valdībai, Saeimai, ministrijām, gan starptautiskai sabiedrībai – Eiropas Padomei, EDSO, ANO, Starptautiskai tiesai utt. Tas ir mūsu spēks un vienīgais veids kā Latviju dekolonizēt. Cita ceļa es neredzu.

– **Ja starptautiskā sabiedrība neatsauksies un nevēlēsies dekolonizēt Latviju, kāda būs jūsu rīcība,**

lai nepieļautu latviešu tautas bojāeju?

– Starptautiskās organizācijas būs spiestas atsaukties. Vismaz viņām kauns paliks, kad noliks priekšā tos dokumentus.

– **Daudzas valstis taču jau tagad ir atzinušas Latvijas okupācijas faktu, bet no tā nekas nemainās.**

Visvaldis Lācis

– Es jau pieminēju, ka jāgriežas pie Latvijas valdības, Saeimas un ministrijām. Un to, tak, neviens nav darījis!

– **Latvijas Nacionālā fronte jau vairākkārt ir vērsusies gan pie valsts vadītājiem, gan Saeimas...**

– Es neatzīstu Nacionālās frontes un Gardas uzaicinājumu dekolonizācijai, – ka visi latvieši, kas piekrit integrācijai un nepiekrit dekolonizācijai, jāsoda ar divu gadu cietumsodu. Tādas celus es neatzīstu... (VLācis kļuva divaini nervozs un pat neatvadījies aizsteidzās)

Visvaldis Lācis ir piemirsis, ka neliešus nokaunināt nevar. Kaunini, cik gribi, velns paliks velns! Kāds gan latviešu tautai ir labums no tā, ka starptautiskās organizācijas nokaunēsies? Vai ar to vien tad tauta būs izglābta no nāves, kuru tai ar savu bezdarbību un liekulību novēl tādās organizācijas kā “Visu Latvijai”? Vēl diezgan nesen VLācis “Lauku Avīzes” rakstā “Kalpu dvēseles” uzsvēra, ka katrai tautai pat tādā gadījumā, ja visa starptautiskā sabiedrība neatbalsta tās brīvību, ir tiesības atbrīvoties no okupantiem saviem spēkiem. Kur Visvaldis Lācis ir līcis savu gaišo prātu tagad? Viņš ir zaudējis visu savu cieņu manās un daudzu citu acīs. Nepatīkami ir tas, ka man, jaunai sievietei, ir jāatgādina vecajam vīram, ka cilvēks var krāt cieņu visu savu mūžu, bet zaudēt to vienā mirklī.

Man ir visas tiesības šiem abiem vecajiem vīriem – gan Visvaldim Lācim, gan Georgam Bagātājam, pārnest, ka dēļ viņu un viņu domubiedru **bezdarbības** man un maniem vienaudžiem jādzīvo vēl joprojām okupētā valsti kā nožēlojamai minoritātei savas Tēvzemes galvaspilsētā!

Domāju, ka šīs intervijas liekus komentārus neprasa. Katram veselīgi domājošam cilvēkam būs skaidrs, ka šāda nevērības un bezdarbības propagandēšana nāk par labu tikai un vienīgi mūsu ienaidniekiem, tiem, kuri cenšas iznīcināt latviešu tautu.

Tomēr pats skumīgākais ir tas, ka šādi glēvuļi saindē jaunās paaudzes domāšanu un nomelno tos, kuri tomēr cīnās par mūsu zemes atbrīvošanu no okupantiem pašī, nevis gaida, kad to sāks darīt prezidents!

Domājams, ka vismaz vienai lietai “Visu Latvijai” būs noderīga. Tā līdzīgi putekļu sūcējam uzsūks savās rindās visus nederīgos graudus un pelavas. Labi, ka visi vārguļi un glēvuļi būs koncentrējušies vienā organizācijā. ❖

ATKLĀTA VĒSTULE

Latvijas Valsts prezidentei

Vairai Viķei – Freibergai

Felicita BRINĶE

Ļoti cienītā prezidentes kundze, Jūs, runājot par okupantiem, nepārtraukti uzsverat, ka “Latvijai ir mīļi visi tās bērni”. Tātad nelikumīgi, bez Latvijas valsts atļaujas ienākušie, Jūs-prāt, šeit ir gaidīti un mīļi, turklāt vēl Latvijas bērni! Rodas iespaids, ka Jūs nezināt to, ka šeit viņi ieradās kā ienaidnieki, pakļāva, pazemoja latviešu tautu, ieņēma labāk apmaksātos amatus, labākos dzīvokļus – arī tos, no kuriem aizveda latviešus. 1991.gadā, pārkāpjot Latvijas valsts Satversmi, pie varas palika latviešu komunistu nomenklatūra, kas, sadarbojoties ar rūpnīcu un iestāžu vadībā esošajiem okupantiem, izpārdeva Latviju. Viņi attīstīja savu biznesu, nostumjot lielāko daļu latviešu malā, nabadzībā... Visus šos 12 gadus varneši ir darbojušies tā, lai latvietis tiktu pazemots. Tādu piemēru ikdienā ir bezgala, un, ja Jūs tiešām mīlētu savu tautu, Jūs būtu pamanījuši tautas ciešanas, būtu izlasījusi, ko saka jaunieši grāmatā “Nevienam mēs Latviju nedodam”. Bet, ja Jūs to esat lasījusi un Jums ir vienalga, kā jūtas latvieši savā zemē, tad man kauns par tādu prezidenti. Vēl vēlos Jums aizrādīt, ka nav prezidentes cienīgi piedāvāt savu tautu citām valstīm par lētu darbaspēku...

Jūs šeit nedzīvojāt visus šos apspiestības gadus, un arī tagad Jūs negrozāties šajā vidē, kur ik uz soļa latvietim jāastopas ar pazemojumiem, ja nevēlas zaudēt savu kultūru, mentalitāti, tiesības savā zemē saņemt atbaldi latviešu valodā. Necieš tie latvieši, kuri ir piekāpušies, notrulinājušies un integrējušies krievu vidē. Tātad faktiski Jūs piedāvājat vai nu pārkrievoties, vai nepārtraukti atrasties morālā diskomfortā. Rodas iespaids, ka Jūs no Kanādas esat atsūtīta strādāt lielvlastu interesēs. Bet Jums nav tiesību prasīt no latviešu tautas, lai tā piedod saviem izvarotājiem, kuri to pašu turpina darīt vēl šodien ar šādu valsts-vīru un sievu palīdzību, pārkāpjot Satversmes 77.pantu. Nevar piedot tam, kurš nav savu vainu sapratis un nožēlojis.

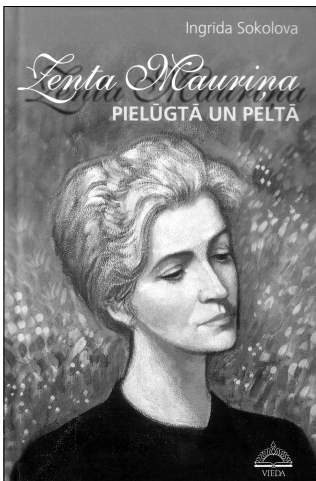
Nav Jūsu pienākums lūgt naturalizēties cilvēkus, kuri mūs nemīl, Jūsu pienākums ir kā Latvijas Valsts prezidentei izskaidrot un pierādīt pasaulei mūsu situāciju un tiesības. Bet okupantiem Jūsu pienākums ir izskaidrot, kādu postu Latvijai nodarīja okupācija un panākt, lai Krievijai tiktu iesniegta prasība atvainoties latviešu tautai un kompensēt Latvijas valstij un tās iedzīvotājiem okupācijas laikā nodarītos zaudējumus. Lietuva to jau izdarījusi.

Tātad juridiski ne sertifikāti, ne pensijas okupantiem nepienākas, un kur nu vēl – viņu bērniem iespēja mācīties Latvijā savā valodā par mūsu valsts līdzekļiem. Jo no Padomju Latvijas budžeta Latvijai palika niecīga daļa. Latvijā bija vismaz 5 gigantiskas kara rūpnīcas, to saražotais Latvijai nenesa nekādu peļņu, tās bija pakļautas Maskavai. Šie cilvēki nebija un nav Latvijai lojāli, bet pārsvarā viņi ir palikuši šeit un aizņem mūsu valsts darbavietas! Viņu dēļ daudzi latvieši nevar atrast darbu un nodrošināt ģimeni! Tādēļ “argumenti”, ka Latvijā palikušie krievvalodīgie maksā nodokļus, nav korekti. Viņu rokās ir Latvijas ekonomiskā vara! Likumi par valsts valodu ar jūsu gādību ir tādi, ka krievu privātfirmas, kurās latvieši bezdarba dēļ nākas strādāt, latvieši spiesti runāt krieviski. Tādi ir “spēles noteikumi”. Daudzas no šīm firmām arī nemaksā nodokļus un nodarbojas ar kontrabandu.

Jūsu pienākums ir panākt, lai “lielā pasaule” ievēro starptautiskās tiesības, kuru strikta realizēšana Latvijā var glābt latviešu tautu. Jūs uzsverat Rietumu demokrātijas vērtības, bet vai latviešiem trimdā viņu mītnes zemēs bija iespēja mācīties latviešu skolās par attiecīgās valsts līdzekļiem? Un Jūs trimdā taču nebijāt okupanti!

Tātad visus šos 12 gadus viņi dzīvo un barojas no latviešu tautai – pilsoņiem – atrautiem līdzekļiem un turpina aizņemt latviešu tautas dzīves telpu, un Jūs izliekaties nesaprotam to, ka nav iespējams šos simtiem tūkstošus naturalizēt.

► 8. lpp.

Ingrīda Sokolova

ZENTA MAURIŅA – PIELŪGTĀ UN PELTĀ

Saistošā un interesantā

valodā Ingrīda Sokolova raksta par nozīmīgu mūsu tautas kultūras darbinieci – garā spēcīgu sievieti. Grāmatā lasāmas ne tikai Zentas Mauriņas atziņas, bet arī biogrāfiski fakti un līdzcīvēku atmiņas par rakstnieci.

“Šodien aktuāls ir Zentas Mauriņas brīdinājums no tiem, kuriem ir zems ētikas, inteliģences, demokrātijas līmenis, kuri aizmirst, ka “Tauta nav zemes produkts, bet kopīgā ticībā garīgi sakausēta vienība.””

“Saistībā ar demokrātiju Mauriņa parāda sevi gluži kā starptautisko attiecību vērtētāju, kā politoloģe un analītiķe. Un, galvenais, viņa nebūt nebija apolitiska. Viņa vairākkārt apsūdzējusi Tautu savienību, kas nav likusies zinis par mazu valstu aneksiju, jo “demokrātiski ieaijāti maldīgā drošības sajūtā.” Un vēl Zenta Mauriņa rakstīja: “Lielvalstis savas rivalitātes dēļ neliekas ne zinis par Baltijas valstu aneksiju. Imperiālistu ausīm Latvijas, Lietuvas, Igaunijas izmisuma saucieni nebija vairāk kā zvīrbuļi čepstieni vējvanaga ķetnās.”

Ingrīdas Sokolovas grāmata ir Zentas Mautiņas dzīves un darba smalks pārdzīvojums. Lasītājiem tiek atklāts Mauriņas gara spēks un dzīves mīlestība, Taisnīguma un Skaistuma izjūta, kas tik ļoti pietrūkst šodienas cilvēkiem.

2002. gada 19.decembrī

KAUNS, KAUNS, KASTĒNA KUNGS!

Valdis JANSONS

Šādus vārdus gribējās teikt pēc 2002.gada 11.decembra TV5 diskusijas noskatīšanās. Tajā tika runāts par Eiropas Savienību. Saeimas deputāts Oskars Kastēns ar savu piemēru demonstrēja, ka tik tiešām "informētība par ES ir ļoti zemā līmenī", un ne tikai Latvijas sabiedrībā, bet arī tās vadības līmenī. Runājot par Latvijas kā dalībvalsts iespējām ietekmēt lēmumu pieņemšanu ES, viņš teica šādus vārdus: "Joprojām saglabājas tādi jautājumi, kuru pieņemšanai ir nepieciešama vienprātība, teiksim, – nodokļu un aizsardzības, kā arī iekšliet jautājumos. Ja Latvijai kaut kas nebūs pieņemams ES, mēs varēsim arī nobalsot pret šādu lēmumu. Tas nenozīmē to, ka Eiropas Parlamentā būs tikai 8 vai 9 Latvijas deputāti, ka Latvijai nebūs nekāda teikšana ES."

Bet viņš neuzskatīja par vajadzīgu sabiedrību informēt, ka 5.decembrī Eiropas Komisijas vadītājs Romāno Prodi, uzstājoties Eiropas parlamentā, dalījās savās pārdomās par nākotnes Eiropas Savienības uzbūvi. Prodi iestājās par to, ka jāatceļ pašlaik eksistējošās veto tiesības, kuras var izmantot ES dalībvalstis, balsojot par "konstitucionālas nozīmes" jautājumiem, to skaitā par problēmām, kas saistītas ar ārpolitiku, nodokļu politiku un aizsardzību.

Pašlaik, lai pieņemtu svarīgākos lēmumus, nepieciešama visu dalībvalstu piekrišana. Prodi piedāvā uzskatīt lēmumu par pieņemtu, ja par to nobalsos lielākā daļa ES dalībvalstu, izņemot gadījumus, ja tas skar aizsardzības jautājumus. Savu nostāju šajā jautājumā Prodi pamato ar to, ka Eiropas Savienībai priekšā ir paplašināšanās. "Ja veto tiesības kavē lēmumu pieņemšanu, kad ir 15 dalībvalstis, kas notiks tad, kad to būs 25 vai vairāk," – viņš paziņoja. – "Lūk kādēļ es uzskatu, ka jāpieņem noteikumi, ka lēmumus pieņem ar balsu vairākumu."

No vienas puses, ir pilnīgi acīmredzami, ka pašreizējās ES dalībvalstis īpaši nepriecājas par nākotnes perspektīvu, ka 10 valstis, kuras gatavojas pievienoties ES šajā paplašināšanās reizē, arī varēs izmantot šīs veto tiesības. Tajā pat laikā **veto tiesības paliek vienīgā iespēja, kā ES dalībvalstis var aizsargāt savas nacionālās intereses** gadījumā, ja ES paplašināšana nesaskan ar to interesēm vai pat apdraud tās.

Lielbritānijas, Francijas un Spānijas valdības kategoriski ir pret šo tiesību atcelšanu: tādā gadījumā tās pilnībā zaudēs iespējas ietekmēt ES politiku. Tas ir, ja pašlaik Lielbritānijai, piemēram, vēl ir iespējas izvairīties no pievienošanās *eiro* zonai, jo pret šo naudas maiņu iebilst divas trešdaļas iedzīvotāju, tad gadījumā, ja lēmumi tiks pieņemti ar balsu vairākumu, valstij šī pāreja būs uzspiesta kā obligāta, – tā raksta interneta portāls *politcom.ru* šā gada 6.decembrī.

Atgriežoties pie O.Kastēna teiktā, jājautā, cik vēl ir šādu puspatiesību un pilnas informācijas nesniegšanas gadījumu, stāstot sabiedrībai par jautājumiem, kas saistīti ar ES? Varbūt šādi nepievilcīgi ES aspekti no sabiedrības tiek apzināti slēpti, lai nesamazinātu jau tā mazo ES piekritēju skaitu? Starp citu, raidījuma laikā skatītāji varēja zvanīt un izteikt savu viedokli, vai Latvijai vajadzētu iestāties ES. Pret iestāšanos bija 70 procenti zvanītāju. Bet ir bijuši arī tādi raidījumi, kuros pret ES balso pat vairāk nekā 80 procentu aptaujāto.

Jā, tik tiešām – pašlaik aktuāla ir sabiedrības informēšana jautājumos, kas saistīti ar iestāšanos ES. Bet ne jau varas klikšķi pārstāvji ir tie, pie kuriem var vērsties pēc patiesas un vispusīgas informācijas. To lieliski pierādīja arī šis raidījums, kurā Kastēna kungs lieliski demonstrēja "informēšanu" *eiro*-*filu* stilā!

Vai tiešām mums, latviešiem, nepieciešams likt uz spēles savas tautas dzīvību, pievienojoties šim 21.gadsimta Bābeles tornim, kurš jau *apriori* ir lemts sabrukšanai? 14.decembrī Kopenhāgenā Latvija noslēdza sarunas ar Eiropas Savienību, tā arī paliekot pie niecīgajām prasībām, kas principā nozīmē latviešu zemnieku bojāeju. Prezidente V.Viķe-Freiberga un Ministru prezidents E.Repše ar lepnumu atzīmēja faktu, ka tikai 4 minūtes pirms sapemtā uzaicinājuma devuši piekrišanu Eiropas Savienības izvirzītajiem noteikumiem. Bet pašu galveno – pajautāt savai tautai, vai tā vēlas zaudēt savu suverenitāti, viņi tā arī neiedomājās. Nožēlojami un ciniski!

Latvieši, būsim modri, būsim drosmīgi un gudri! Nevienš, taču, mums neliek labprātīgi izvēlēties nāvi un cilvēku niecīgu eksistenci. ❖

2003

Apgāds "Vieda" ir izdevis kalendāru – plānotāju 2003.gadam! Tajā varēsīt ne tikai ērti pierakstīt adreses un telefonus, ielānot tikšanās un svētku svinēšanas, bet arī uzrakstīt savus ikdienas skaistākos nodomus. Kalendārā ir norādītas Mēness fāzes, Mēness un Saules aptumsumi, arī precīza informācija par Saules un Mēness ceļu caur Zodiaka zīmēm 2003.gadā. Tomēr paši saistošākie ir gudrie aforismi katrai dienai. Tādējādi jūs, ielānojot ikdienas darīšanas, varēsīt ņemt vērā to gudrību,

kas šajā dienā ir ieteikta. Turklāt šie aforismi nenoveco, tāpēc šī mazā grāmatiņa būs noderīga pieņima arī citos gados!

Šos kalendārus varat izvēlēties vairākās krāsās. Visērtāk tos iegādāties Rēriha grāmatnīcās: Rīgā, Čaka ielā 26 un Čaka ielā 50; Grāmatu namā "Valters un Rapa", kā arī citās labākajās Latvijas grāmatnīcās.

Kalendārs – plānotājs būs sirsnīga un noderīga dāvana svētkos.

Priecīgus Ziemassvētkus un Laimīgu Jauno gadu!

AR DIEGIEM

SARUNA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

– **Nupat ir likvidējusies jauniešu apvienība "Visu Latvijai", tās vietā nākusi latviešu tautas apvienība "Visu Latvijai". Kā vērtēt šādu pārtapsanu?**

– Radosies ir atkal viena latviešu tautai nevajadzīga organizācija. Man ir pamats domāt, ka tā ir izveidota, lai traucētu Latvijas dekolonizāciju.

Mērenais dibināšanas saiets 10.decembrī liecināja, ka šī organizācija nodarbosies ar visu citu, tikai ne ar dekolonizāciju. Pazīstot Raivi Dzintaru, "Visu Latvijai" vadītāju, es vēl vairāk sāku domāt, ka šī apvienība neko nepanāks, jo tai nav ne vēlēšanās, ne arī intelektuālais un garīgais potenciāls. Tautā saka: "Ar diegiem nav aršana."

Īsāk sakot, šai organizācijai trūkst zināšanu un gudrības tās pielietot. Vārgi cilvēki nevar organizēt neko spēcīgu un labu. Esmu redzējis "Visu Latvijai" jauniešus, kuri ar retiem izņēmumiem ir gan garā, gan miesā vāji un nespējīgi. Šajā problēmā nepalīdzēs arī Visvaldis Lācis, kurš dibināšanas kongresā esot pat no saūsmas apraudājis. Es viņa vietā varētu nobirdināt kādu nevis aizkustinājuma, bet gan tieši otrādi – skumju asaru. Ja šajā organizācijā būtu cilvēki ar stingru raksturu un gribu, garā un miesas spēcīgi, tad viņi jau sen būtu piebiedrojušies Latvijas Nacionālajai fronteī, nevis uzstājušies pret to.

– **Kā Raivis Dzintars ir izturējies pret Latvijas Nacionālo fronti?**

– Viņš sevi vienmēr ir parādījis no sliktākās puses. Dzintars ir bijis arī izteikti nepieklājīgs. Piemēram, vienreiz viņš man speciāli zvanīja, lai uzaicinātu uz piketu. Bet, kad aizgāju, viņam tas tomēr nepatika. Jo pretēji manai paša gribai tomēr visa preses uzmanība tika veltīta man. Tas Raivi Dzintaru sakaitināja, un viņš nākamajā dienā aizskrēja uz okupantu avīzēm, lai paziņotu, ka viņam ar Aivaru Gardu nav nekādu sakaru, un skaidrotu okupantiem, ka es esmu aizgājis uz viņa pasākumu, nevis Raivis atnācis uz manējo, norāidāms, ka esmu atnācis bez uzaicinājuma. Bet ja jau Raivim ir tik ļoti bail no manis, tad taču lai neaicina! Par glēvulību krievu prese pilnīgi pamatoti vislatviešus pielīdzināja "otmorozkiem", kad Raivis pieprasīja tai viņa priekšā atvainoties. "Būtu kā priekšā atvainoties!" – viņi nicīgi atbildēja Raivim. Ļoti neglīti viņš kopā ar savas apvienības biedru Juri Bušu izrikojās arī vēlēšanu laikā. Sākumā viņi izlikās, ka ļoti atbalsta Latviešu partiju, Bušs pat nokļuva deputātu kandidātu sarakstā. Viņu uzvedās tā it kā viņu atbalsts būtu kaut kas vienreizēji svarīgs, kaut arī tas bija vienkārši **smieklīgi**. Latviešu partijas sarakstā pirmās personas bija no Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes, kas pati par sevi ir spēci-

ga. Bet pats nožēlojamākais šajā "atbalstā" bija tas, ka viņi nodeva visas mūsu vienošanās. Lai mēģinātu kaitēt Latviešu partijas saraksta popularitātei, Juris Bušs pēkšņi paziņoja, ka atsaucot savu kandidāturu. Viss liecināja, ka šāda izricība ir bijusi ielānota jau iepriekš. Tā dara tikai nodevēji. Turklāt, ja esi kļuvis par nodevēju vien-

Aivars Garda: "Par latviešu tautu var saukt tikai īstos cīnītājus, kuru, protams, tik daudz nav, cik liels ir pūlis. Tāpēc mēs neceram uz vairākuma atbalstu. Pūlis latviešu tautas problēmu neatrīsinaš. To paveiks spēcīgais, kvalitatīvais mazākums – latviešu tautas zelta graudi."

reiz, tad tāds būsi vienmēr. Es runāju arī ar vienu sīku puisīti no "Visu Latvijai", kurš tik vārgi aizstāvēja Bušu un Dzintaru, ka bija jānodomā: "Ko tādi vārguļi vispār var labu izdarīt latviešu tautai?" Man ir kauns par tādiem jauniešiem, jo viņi uzstājas pret pašu svētāko, kas nepieciešams latviešu tautai, – pret Latvijas dekolonizāciju jeb iespēju sev un savai tautai atbrīvoties no okupantiem. Bušs, Dzintars un viņu atbalstītāji mēģināja kaitēt nevis Latvijas Nacionālajai fronteī vai Latviešu partijai, bet gan latviešu tautas brīvības iespējām.

– **Šajā necilajā apvienībā ir iesaistīties arī Visvaldis Lācis. Viņš pat ar asarām acis ir lūdzis, lai Raivis Dzintars viņu uzņem. Esmu nepatīkami pārsteigta par šo publicistu. Ja jūs satīktu Visvaldi Lāci, ko jūs viņam teiktu?**

– Es viņam teiku tā: "Visvaldi, Tu vairs neesi tas vīrs, kas biji 1999. gadā, kad es ar Tevi iepazinās. Tu biji tikko uzrakstījis grāmatu "Vai vēlreiz zem krievu zābaka?" un izteicies, ka vēlies noorganizēt visas Latvijas kustības, kas censtos panākt Latvijas dekolonizāciju. Es Tevi dedzīgi atbalstīju, taču Tu visus šos trīs gadus tikai skaisti runāji, bet nedarīji neko. Pagājušajā gadā, kad es tiku ievēlēts par Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju, Tu vairs šos skaistos ideālus neatbalstīji. Tu paziņoja, ka Tev nepatīk mana nostāja pret integrāciju. Bet, kad vēlos izprast, kas Tev

nepatīk, Tu man neatbildi. Kā noprotu, Tev vienkārši nav ko atbildēt. Gluži tāpat kā 4.maija režīma nelgas, arī Tu labāk klusē, lai cilvēki nesmieties par Tevi. Jo tev nav taisnība. Kurā brīdī Tu neizturēji, nolūzi?

Mūsu avīzei Tu teici, ka Tevi neapmierinot tas, ka es it kā esmu paredzējis lielu tau-

tas daļu par integrāciju sodīt. Tomēr tie ir Tavi, nevis mani vārdi. Ja Tu rūpīgi izlasītu "Viedas" konkursa "Par Latvijas dekolonizāciju" pieteikumu, tad zinātu, ka tajā ir teikts, ka **galvenos okupantu integrācijas organizētājus**, ir jāsooda. Tu ar savu intelektuālo līmeni nevari nesaprast, ka šie integrētāji ir apzināti pārkrievojamie, tautas sajauceji, atšķaidītāji, tātd – noziedznieki. Kāpēc Tu, kas sevi uzskati par godīgu cilvēku, to neatzīsti? Kāpēc pēkšņi mainīji savas domas un ideālus? Varbūt man nav pamata vilties, jo Tev šādu ideālu nav bijis nekad? Tu pats savā agrāk "Viedā" izdo-tā grāmatā "Dzīves pārdomas" par ideālu sauc kaut ko augstu, nevis ikdienišķus, otršķirīgus, zemu mērķus. Bet Zemnieku un Zaļo savienībai Tu uzrakstīji noteikumus, deklarējot tos par saviem ideāliem, no kuriem neatkāpsies. Bet atvaino, Visvaldi, kas tad tie par ideāliem? Tā bija "puskoka lēcēja", nevis tā Visvalža Lāča, kādu es pazīnu līdz 2001.gadam, cienīga programma. To izlasot,

nevilšus jāiesaucas: "Antīn, pūt stabilitāti, prātīn, nāc mājās!" Pēc būtības Tu prasīji pāldzināt naturalizācijas procesu. Citiem vārdiem sakot, es saprotu, ka Tu vēlies pāldzināt latviešu tautas agoniju. Jo – ja ne-notiks dekolonizācija, latviešu tauta agrāk vai vēlāk mirs.

Neko sliktu es nesaskatu mūsu publiskajās diskusijās par nacionālām tēmām ar Tevi, ar "Visu Latvijai", ar "Klubu 415". Kā Tu pats zini, savā laikā Gandijs diskutēja ar Tagori par Indijas neatkarību. Tagore arī pauda sava veida kosmopolitisku domāšanu un nemaz negribēja atbrīvot Indiju no angļu okupācijas. Gandijs ar viņu diezgan asi šo jautājumu publiski pārsprieda presē. Tomēr indiešu tauta pieņēma Gandija nostāju. Bet, kā Tu to zini un esi arī rakstījis, angļu iebrucēji nedraudēja indiešu tautai ar bojāeju, jo viņu bija salīdzinoši maz. Tādēļ Gandija diskusijas ar Tagori nebija tik bīstamas, kādas ir mūsu diskusijas. Precīzāk, bīstamas nav pašas diskusijas, bet gan tas, ka latvieši uzzina, ka tādi cilvēki kā Tu, kas tautā būtu pelnījuši cieņu, nostājas vārguļu un "puskoka lēcēju" pusē, tādējādi iestājoties par savas tautas iznīcību. Daudzi vēl aizvien tic, ka Tu uz kaut ko labu vēl esi spējīgs, tāpēc Tev vajadzēja nopietni padomāt pirms spēri tik atbildīgu soli.

Visvaldi, nekad es nedomāju, ka man būs Tev jāsaka slavenie Raiņa vārdi: "Ja dzīvi nav vēlēšanās veidot uz varo-nības pamatiem, tad to veido

uz meliem. Uz glēvulību. Uz izlikšanos. Uz nodevību. Tad ir bail no varoņa, jo drosmīgais traucētu mieru tur, kur pie galda sēž iztāpoņas. Vai dzejnieks lai būtu liekulis, kas par varonību un brīvību gan raksta grāmatās, bet dzīvē, savu ādu sargādams, lūko iztāpīgi ar netaisnību sadzīvot un pat ēst no vienas blādas? Tas, kas ir vecs un vairs lāga netic savam spēkam, lūko visgudri sadzīvot, piekāpties. Jaunas domas arvien ir bīstamas, sevišķi tādas, kas ved uz nākotni, jo tās aizskar tagadni. Jaunas domas seklā laikā metā uzdrīkstas domāt un teikt vienīgi dzejnieki un trimdnieki, cilvēki, kam nav ko zaudēt – nedz cienījamu stāvokli varas vīru pulkā, nedz veikalu, kas zēl un plaukst tieši tāpēc, ka ir ievērota piesardzība un veikla viduvējība." Agrāk es domāju, ka uz Tevi ir attiecināmas šā citāta beigās, ka Tu esi tas, kas uzdrīkstas domāt un teikt jaunas domas. Bet šobrīd, tavu darbību un izteikumu vērojot, secinu, ka uz Tevi un tiem jauniešiem, kuru Tu tā slavē, vairāk attiecas vārdi: "Tas, kas ir vecs un vairs netic savam spēkam, lūko visgudri sadzīvot, piekāpties..." Šie "Visu Latvijai" jaunieši, neskatoties uz jaunajiem gadiem, patiesībā ir veci. Kā saka: "Pasaki, kas ir tavi draugi, un es pateikšu, kas esi tu pats."

Domāju, ka visvairāk Tev, Visvaldi, ļaunumu nodarīja tas, ka Tu dzīvē neseko visam jaunajam, taisnīgajam, labajam. Es Tev 1999.gadā uzdāvināju visus Dzīvības Ētikas Mācības sējumus. Tu, pat neieskatoties, tos esi nolīcis plauktā putekļos. Neskatoties uz to, ka neesi Mācību lasījis, Tu esi at-lāvis neniecinīgi izteikties par Dzīvo Ētiku, nosaukt mani un manus domubiedrus par sektantiem un fanātiķiem. Tādējādi Tu būtībā nopol jaunā Augstāko Pavēstījumu, kas ir Augstākās Zinātnes, Reliģijas un Filozofijas sintēze un pielīdzināms Jaunākajai Derībai, kuru sniedz Augstākais Saprāts. Tava izturēšanās pret Dzīvo Ētiku ir līdzīga Evāņģēlijā aprakstītajai veco jūdu farizeju un rakstu mācītāju attieksmei pret Kristus atnesto Jauno Derību. Dzīvā Ētika ir jaunākā Kristus Mācība. Tātad Tu, nosaukdams šo Mācību par sektantismu, zaimo pašu Augstāko, tātad Tu esi apturējis savu garīgo augšupeju un, pēc manām domām, esi jau nostājies uz garīgās degradācijas ceļa. Bet neskumsti, uz šī ceļa ir nostājies Latvijas pūļa vairākums. Es lietoju vārdu "pūlis", jo cilvēks ar to vien, ka ir dzimis Latvijā latviešu vecākiem un runā latviski, vēl nepieder pie latviešu tautas. Tas, kurš nespēj domāt par nāciju kopumā, ar grūtībām atbilst tautības pakāpei. Pie nācijas pieder latviešu izcilie, taisnīgie, brīvību alkstošie, drosmīgie gari – vesēlie zelta graudi, kuri ir spējīgi un grib veidot nacionālu latviešu valsti, vispirms atbrīvojot to no parazītiem. Kaut arī šo zelta graudu ir mazāk par puvušajiem, tomēr atzīsti, ka labāk ir būt mazākumā, bet veselam, nekā piederēt pie vairākuma, kļūstot par garīgu puvekli. Es Tev piedāvāju būt kopā ar veselajiem graudiem un cīnīties par Latvijas patiesu

NAV ARŠANA

neatkarību. Tomēr Tu izvēlējies vieglāko – sadzīvošanas ceļu ar netaisnību.

Tavi pēdējie izteikumi, ka galvenais esot rakstīt un kaudzināt Eiropu un pasauli. Latvijas Nacionālajai fronteī un man personīgi tas nav pieņemami, jo nav laika nodarboties ar tādām muļķībām. Mēs atzīstam starptautiska mēroga neliešu kaunināšanu ar stingru prasību aizvākt kolonizatorus no Latvijas. Kaunināšanu bez reālas jēgas panākt patiesu brīvību mēs atstājam vārguļiem un garā vecajiem. Tu vienmēr deklarē, ka esi aizņemts cilvēks, ka daudz raksti, bet tomēr es redzu, ka Tu esi pasācis nodarboties ar bezjēdzīgām lietām – ar eiro un pasaules neliešu nokaunināšanu. Varbūt Tu mānīies, ka Tev nav laika?

Mani izbrīna, ka neesi kaut ko laikus sapratis. Katrā avīzes DDD numurā ir rakstīts: “Glēvuļi, vārguļi, nodevēji, paejiet malā!” Netraucējiet! Tagad ir atradušies spēcīgi cilvēki – tādi, kāds bijī Tu pats tad, kad gāji karot, lai aizstāvētu savu tautu. Par to Tev pasaku paldies un noliecu galvu tavā priekšā! Bet negaidī, ka liekšu galvu Tavā priekšā šodien, to vairs neesi pelnījis. Tu to būtu pelnījis tad, ja būtu tik pat drosmīgs, mērķtiecīgs, kā tad! Un atceries, Visvaldi, ka arī tad bija tādi paši glēvuļi kā šodien, kuri baidījās iet karot par latviešu nāciju. Tādiem Tu tagad gribi piebiedroties, vai jau esi to izdarījis.

Visādi glēvuļi un provokatori apsūkājās, lai mēģinātu apturēt mūsu darbību. Tāpat arī Tu skandē, ka Gardam nav taisnība. Kur nav taisnība, Tu nepasaki! Žēl, Visvaldi, par Tevi. Es savām Kultūras akadēmijas studentēm vienmēr Tevi izcēlu kā pozitīvu piemēru. Bet tagad ir jāatzīst, ka kļūdījies. Meitenes to saprata ātrāk par mani pašu. Es Tev novēlu izlasīt pašam savu grāmatu “Dzīves pārdomas”, kurā esi rakstījis un ieteicis citiem to, kas Tev pašam šobrīd ļoti noderētu.

Kā piemēru saviem domubiedriem no gados vecākiem cilvēkiem es varu minēt tikai Eduardu Berklavu, kurš stāv taisni un nelokās. Vēl arī sabiedrībā mazāk pazīstamu, bet drosmīgu un neatlaidīgu vīru – Gustavu Kalniņu un vēl dažus citus. No jau jaunāka gada gājuma – latviešu tautas varoņa Gunāra Astras atraitni Līviju Astru, Latviešu partijas līderi Aivaru Saliņu u.c. Daudz drosmīgu piemēru nav. Pat Nacionālo karavīru biedrības vadītājs Romanovskis izgāzās, nosaukdams tos, kas 16.martā gāja nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa par provokatoriem. Vai var iedomāties vēl lielāku marasmu? Vai viņš pats iepriekšējos gados arī ir bijis provokators?!

Par Georgu Bagāto es vispār neizteikšos, jo nezinu nevienu nopietnu cilvēku, kurš viņu uzvertu nopietni. Cik es zinu, arī Tu esi par viņu līdzīgās domās. Es viņam vairākas reizes skaidroju, ka dekolonizācija ietver okupācijas fakta starptautisku atzīšanu, taču... kā teiktu krievu dziedātājs Vladimirs Visockis: “*Što v lob, što polbu, usjo jedino*”.

Garā veciem, glēviem un

vārgiem es ieteiktu: “Paejiet malā! Nesmīdiniet veselos graudus un arī okupantus! Nebojājiet savu biogrāfiju!”

Visvaldi, Tu esi tā norūpējies, ko par Tevi tagad domā cilvēki un ko domās mietpilsoņi pēc Tavas aiziešanas no šīs pasaules. Es atļauju Tev trīs reizes minēt: kam viņi ticēs vairāk – šim rakstam un man vai šīs pasaules nelgām, kurus Tu, acīmredzot, tagad esi izvēlējies sev par sabiedrotajiem? Atbildi, kurš vārds manā teiktajā nav paties? Ja par Tevi teiktais nav paties, tad atspēko to ar saviem darbiem. Un es būšu tikai priecīgs, ja esmu kļūdījies. Redzot Tavu darbību Latvijas dekolonizācijas labā, es labprāt visiem atzišu, ka biju kļūdījies manā pašreizējā Tevis novērtējumā.

Arī Raivim Dzintaram es gribu atbildēt par viņa “visgudrajiem” deklarējumiem, ka ir tādi nacionālisti, kuri grauj nacionālisma tēlu, saistīdami to ar Dzīvotiku un homoseksuālisma apkaršanu. Ja Raivis Dzintars, Jānis Sils no “Kluba 415” un arī Tu, Visvaldi Lāci, neko nesaprotat no Dzīvās Ētikas, neesat pat to lasījuši, tad labāk un gudrāk ir paklusēt. Patiesības labad jāsaka, ka jūs neko nesapratu no Dzīvās Ētikas, pat ja to būtu lasījuši, jo jums trūkst nepieciešamās garīgās un intelektuālās sagatavotības. Dzīvā Ētika saka, ka cilvēki dusmojas uz to, ko viņi nesaprot. Lūk, tāpēc jau arī Tu un daudzi zaļknābji tā zaimo šīs augstās zināšanas. Ja jūs nesajēdzat, ka tā ir Zinātnes, Filozofijas un Reliģijas sintēze, tad ko vispār vēl plāpājat? Kas jums par daļu gar šo fundamentālo Mācību, ja jau jums tā nepatīk? Es jūs nenosodu, bet jūs paši gan sevi nosodāt, turklāt nemaz nepajēdzot, cik ļoti. Aizskardami pašu Augstāko, jūs Viņu zaimojat. Augstākā Mācības aizskaršana nozīmē Paša Autora aizskaršanu. Dzīvās Ētikas Mācība tieši parāda, ka nākotnē nacionālisms būs visu tautu un valstu pamatā. Pēc analogijas, Visvaldi, ja kāds aizskar Tavu gara darbu, pazīņojot, ka tas nav nekam derīgs, tad būtībā viņš noniecina Tevi pašu.

Dzirdu pārmetumus, ka nacionālisms tiekot jaukts ar homoseksuālismu. To, acīmredzot, ir sajaucis pats Raivis Dzintars, nevis Aivars Garda. Es to neesmu darījis nekad. Tas, ka nacionālists stingri nostājas, lai apkarotu šo sērgu, manuprāt, ir apsveicama rīcība. Bet ir jābrīnās, ka cilvēki, kuri sevi uzskata par nacionālistiem, var nosodīt cīņu pret šiem nederīgajiem traniem, kas grauj mūsu tautas fondu jeb kvalitāti.

Es uzskatu, ka tikai Nacionālā frontē ir patiesi spēcīgi cilvēki gan garā, gan gribā, gan miesās. Nacionālajā frontē katra meitene ir vismaz simts Visvalža Lāča atbalstītore organizāciju puīšēļu vērtā.

Vispārināti spriežot, Tu noteikti piekriti, ka simts muļķu summā nedod vienu gudro. Tāpat simts glēvuļu summā nevar dot vienu drosmīgo. Kvalitāti ar puveklīem, lai arī cik to būtu daudz, nevar aizvietot. Vai ne tā?

Bet, Visvaldi, ja Tu tomēr sevi atrodi spēku pacelt galvu un izslīeties taisni, tad atceries, ka esmu pret Tevi noskaņots labvēlīgi un nekādu personisku antipātiju man pret Tevi nav. Opozīcijā Tev esmu tieši par Tavu attieksmi pret latviešu tautas nākotni. Ir jāsaprot, ka likme ir augstāka par dzīvību, tāpēc mums ir jābūt bargiem un skarbiem. Mēs nevaram par tādām glēvuļu un vārguļu organizāci-

Rainis: “Tas, kas ir vecs un vairs lāga netic savam spēkam, lūko visgudri sadzīvot, piekāpties. Jaunas domas arvien ir bīstamas, sevišķi tādas, kas ved uz nākotni, jo tās aizskar tagadni. Jaunas domas seklā laikmetā uzdrīkstas domāt un teikt vienīgi dzejnieki un trimdnieki, cilvēki, kam nav ko zaudēt – nedz cienījamu stāvokli varas vīru pulkā, nedz veikalu, kas zeļ un plaukst tieši tāpēc, ka ir ievērota piesardzība un veikla viduvējība.”

jām, kādas Tu asarām acīs atbalsti, klusēt. Cilvēki var Tev noticēt un iet tām līdzi, paši kļūstot vārgi un glēvi. Jau tā milzīgais pūlis ir glēvs. Par latviešu tautu var saukt tikai istos cīnītājus, kuru, protams, tik daudz nav, cik liels ir pūlis. Tāpēc mēs neceram uz vairākuma atbalstu. Pūlis latviešu tautas problēmu neatrisinās. To paveiks spēcīgs, kvalitatīvais mazākums – latviešu tautas zelta graudi. Žēl, Visvaldi, ka Tu to vēl neesi sapratis, kaut arī Tev esmu skaidrojis un skaidrojis. Ja esi spējīgs, nāc stipro pulkā; ja neesi – paliec, kur esi, kopā ar pūļa vārguļiem. Bet tad arī rēķinies, ka šādas diskusijas būs bieži – tik ilgi, kamēr izaudzī-

nāsim tautu vīrišķības un varonības garā.

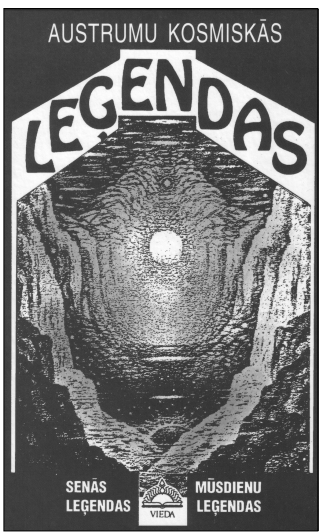
Ja Tu, Visvaldi, satiec Raivi Dzintaru, pasaki, lūdzu, ka viņš ir gados jauns, kuram viss vēl priekšā, tāpēc lai pārdomā manis teikto. Ja viņš sevi atradis godīgumu un spēku, tad lai piebiedrojas mums, latviešu tautas brīvības cīnītājiem. Lai viņš no pašreizējās vārguļu organizācijas izveido mazu, bet spēcīgu kodolu, kas ir spējīgs neatpalikt no Nacionālās frontes meitenēm. Citādi man kā vīrietim ir kauns par tādiem vīrietīšiem, kuri nav pat meiteņu – aizsardžu mazā pirkstiņa naga melnuma vērti. Bet vispirms, protams, Raivim un citiem viņa puisīšiem pašiem ir jāizaug

par īstiem vīriem, citādi okupanti viņus ar vienu knipi nogāzīs garšļaukus.

To ir iespējams izdarīt, ja grib. It īpaši Ziemassvētkos, kad notiek visādi brīnumi. Latvijas Nacionālā fronte sveicot Tevi Ziemassvētkos, pavadot Latvijas dekolonizācijas pirmo – 2002.gadu un sa-

gaidot dekolonizācijas otro – 2003.gadu, novēl Tev atgūt to godu un cieņu, kāds Tev bija kārtīgu cilvēku acīs līdz 2001.gadam. “Visu Latvijai” puisēniem, lūdzu, pasaki, ka mēs domās nosūtām pie viņiem Salavecīti ar lielu maisu, pilnu ar drosmi, vīrišķību, cēlsirdību. Lai vārgulību, glēvulību, mikstmiessību, nekonskvenci, nodevību, puskokalekšanu un citas tamlidzīgas īpašības atstāj aizejošajā 2002.gadā. Lai salavecītis tās sabāž maisā un noslēcina ziemēļu Ledus okeānā!” ❖

Sarunu ar Aivaru Gardu pierakstīja Līga MUZIKANTE

AUSTRUMU KOSMISKĀS LEGENDAS

S.Stuļģinska apkopotajā grāmatā “*Austrumu kosmiskās legendas*” izlasīsīt saistošu un unikālu informāciju par Dzīvā Visuma uzbūvi, par Dievišķajiem Palīgiem, par cilvēces un Zemes attīstību. Šī grāmata ir labs ievads tiem, kuri vēlas izzināt dzīves jēgu un Dīžos Noslēpumus un iemācīties pārvaldīt psi-

LIETUVIEŠU ATBALSTS

V.E. Latvijas Republikas Prezidentei, Latvijas Republikas Saeimai, Latvijas Republikas Valdībai

IESNIEGUMS

Mēs, zemāk parakstījušies, atbalstām Latvijas Nacionālas Frontes priekšsēdētāju un izdevniecības “Vieda” direktoru Aivaru Gardu un viņa cīņu par tautiskām un morālām vērtībām.

Mēs atbalstām viņa organizētā konkursa “Latvija bez homoseksuālisma” galveno ideju un apsveicam viņa uzvarētāju, Latvijas Evaņģēliskās Baznīcas bīskapu Jāni Vanagu.

Mēs nepiekrītam lobistisko homoseksuālo grupējumu un ultra liberālo politiku izrēķināšanās tieksmei ar A.Gardu, izmantojot Latvijas represīvas struktūras.

Lūdzam Latvijas valsts augstāko varu – Viņas Ekselenci Latvijas Republikas Prezidenti Vairu Viķi-Freibergu, Latvijas Republikas Saeimu un Latvijas Republikas Valdību – nepadoties kosmopolitiskās Eiropas Savienības spiedienam un nelegalizēt amorālo fenomenu – homoseksuālismu un politisko lobismu, un tūlīt pat apstādināt sāktu izrēķināšanos ar labākiem savas valsts pilsoņiem – ar A.Gardu un citiem.

Ar cieņu,

Lietuviešu Tautiskā Jauniešu Līga – vadītājs **Mārius KUNDROTAS**

Lietuviešu Tautinieku Savienības Viļņas valdība – priekšsēdētājs **Ricardas GARUOLIS**

Lietuvas Nacionālas Frontes – priekšsēdētājs **Viktoras LIBERTIS**

Morālās - Kultūras Savienība – priekšsēdētājs **dr.Algirdas STATKEVICIUS**

Kristiešu Pilsoniskas Riebas Centrs – priekšsēdētājs **Vytautas UMBRASAS**

LASĪTĀJAS VĒSTULE

ROKAS NOST NO AIVARA GARDĀ!

Dzintri Kolāt, kā Jūs uzdrošināties ierosināt krimināllietu pret nevainīgu cilvēku? Jūs otram kožat, bet pats raudat. Ja pret kādu ir jāierosina krimināllieta, tad tas esat Jūs ar savu 22.janvāra radioraidījumu, kā arī Viķe-Freiberga un krievu okupantu žurnālisti, kuri savās avīzēs cenšas nomelnot un apmelot Aivaru Gardas kungu, kā māk. Bet šis godavīrs savā cēlsirdībā stāv visam tam pāri, nevēlēdamies “smērēt rokas” ar tādiem, kā jūs.

Aivars Garda ir cienīgs būt par Latvijas prezidentu. Un tas tā arī būs (līdz šim latviešu tauta ir bijusi sērdienīte). Viņš savas tautas labā ir darījis visu iespējamo un neiespējamo, bet viens nav karotājs. Tāpēc, latviešu tauta, celies un vienojies – vadonis jums ir! Viņš izvedis jūs no šī murga un elles pekles, kurā mēs grimstam arvien dziļāk un dziļāk.

Priecīgs Ziemassvētkus un Laimīgu Jauno gadu, Aivar Gardas kungs!

Lai Jums stipra veselība, spēks un izturība, un lai piepildās Jūsu sapņi un ieceres!

ASTRĪDA

Artūrs PABĒRZS

HIMNA LATVIJAI

No Dieva ir Latvija latviešiem dota,
Un neatņemt vairāk no mums to nevienam.
Uz krūtīm tai Rīga kā brīnišķa rota,
Bet ne tik dēļ tās mēs to mīlam un cienam!

Mēs Latviju mīlam un cienam par siliem,
Par pilsētām, ciematiem, ūdeņiem plašiem,
Par rožainiem rītiem un vakariem ziliem...
Par visu, ko tagad mums jāsargā pašiem!

Mēs Latviju mīlam un cienam kā māti,
Jo tāda, kā tā mums ir pasaulē viena.
To apdziedāt steidz mūsu gaišākie prāti
Un teikt mums, ka tā arī mīl mūs un ciena!

Steidzīte FREIBERGA

OKUPANTU CĪŅAS MARŠS

Krievi, nu celieties kājā,
Lai beidzot tie latvieši jūt,
Ka viņu sentēvu mājās
Mums nu par saimniekiem būt!

Okupanti, uz priekšu!
Lamājiet, draudiet, cik tik!
Krievus nu integrē skriešus –
– Nav, kas mūs cietumos liek.

Savējos latvieši paši
Tagad aiz restēm grib bāzt,
Lai ar tiem, kuri traucē, var kanši
Izrēķināties – un gāzt.

Okupanti, nu kājās
Celieties, sagrābt vēl to,
Ko latviešu kangari dāvā!
Bez viņiem mums negūt neko.

Jā, viņi maršē pa mūsu ielām, mitinās mūsu labākajos dzīvokļos, aizņem mūsu darba vietas, splauj mums sejā, lamājas – draud un, sēžot mums uz kakla, pieprasa sev labklājību. Un viņiem ir atļauts viss – cietumos, par draudiem nogalināt latvieti, viņus neliek. Viņi – okupanti taču ir “varoņi-atbrīvotāji” – atbrīvojuši latviešus no savām mājām, no savas zemes, no valodas un no tiesībām uz nacionālo brīvību. Viņu nopelni ir neuzskaitāmi.

Bet latviešu tautas nodevēji un kangari pūlas sviedriem vai gā atrast neiespējamo, lai novāktu no redzes loka un izrēķinātos iespējami iespaidīgāk ar viņiem nevēlamo un bīstamo latviešu patriotu – LNF priekšsēdētāju un apgāda “Vieda” vadītāju Aivaru Gardu. Smieklīgi, ja nebūtu tik nožēlojami.

Mūsu varneši mainās vizuāli, bet no iekšienes viņi visi vienādi pūst. ❖

OKUPANTU PREŠĒ

Čas

Jānis Peters ir viens no autoriem idejai par Konstantīna Čakstes pieminekļa uzstādīšanu. Ar šī pieminekļa palīdzību, kas celts cīnītājam par demokrātiju, viņš cer veicināt vienu no galvenajiem Latvijas sabiedrības uzdevumiem – integrācijai! “Kaut arī Latvijas sabiedrība pašlaik ir sašķelta, tomēr mūs vieno tas, ka ne latvieši, ne krievi, ne ebreji, ne ukraiņi nevēlas, lai atgrieztos totalitārais režīms. Un vai tad tieši par to savu dzīvību arī neatdeva Konstantīns Čakste?”

“Protams, es gribētu, lai Latvijas iedzīvotāji vairāk zinātu par latviešu kultūru, un tieši tāpat – lai latvieši zinātu krievu kultūru, tā ir dižena kultūra. Jā, etniskā integrācija ir svarīga, ļoti svarīga ir sociālā integrācija, bet svarīgāka par visu ir politiskā integrācija. Nacionālā patriotisma vietā būtu jārunā par teritoriālo patriotismu. Es piekrišu, tas ir iespējams tikai tad, ja ir vienlīdzīga atbildība un vienādas tiesības visiem.”

“Vaira Viķe-Freiberga daudz dara, lai sabiedrība būtu stabila. Viņa, kas audzināta rietumu demokrātisko vērtību garā, it kā dzīvo Konstantīna Čakstes gars. Viņa arī latviešiem saka: jūs esat pilnvērtīgi, brīvi cilvēki, – atbrīvojieties no kompleksiem!”

– **Ko tad mēs taisāmie integrēt?** – Es esmu pārlasījis vārdnīcas un atradis ļoti skaistu definīciju: apvienošanās kopīgu vērtību dēļ. Tā ir atslēga tam, kas mums būtu jādara, kas būtu jādara ministrijai. Mums ir kopējs mērķis – demokrātija.

Jā, ir tādi spēki, kuri saka, ka integrētā sabiedrībā dominēs krievi. Bet ja 50 gadu laikā, ja to simtu gadu laikā pie visdažādākajām varām latvieši neasimilējās, tad arī tagad mēs nedrīkstam pieprasīt citu tautu asimilēšanos!

Mēs vēl joprojām esam slimi ar nacionālo infantilismu. Ir vēl arī antipadomju infantilisms. Mūs vēl biedē ar to, ka atgriezies padomju gadi. Cilvēki nekādi nevar atbrīvoties no nepilnvērtības kompleksiem, it kā viņi nedzīvot savā valstī. Bet būtu tā kā laiks...”

Domāju, ka Konstantīns Čakste, izdzirdot šo Petera uzstāšanos un uzzinot motivāciju, kāpēc viņam tiks uzstādīts piemiņeklis, droši vien kapā ir apgriezies uz otru pusi, nespējot no tā izkāpt, lai parādītu šādam latviešu interešu nodevējam viņa īsto vietu! (*Čas, 10.12.02.*)

Panorama Latvijai

“Latvijas nacionālradikāļi cenšas liegt nacionālās minoritātes statusu vietējiem krieviem, atsaucoties uz to, ka daudzās vietās un pilsētās mēs esam vairākumā? – Šādu jautājumu avīzes “Panorama Latvijai” žurnālists uzdod Tatjanai Poloskovai – politisko zinātņu doktorei, Krievijas Federācijas Ārlietu ministrijas Diplomātiskā akadēmijas profesorei. Viņa atbild – tāpēc, ka nacionālās minoritātes statuss tad jums dos lielākas iespējas aizstāvēt savas tiesības starptautiskā līmenī. Tā, piemēram, mēs cenšamies krievus Kazahstānā pierunāt uzskatīt sevi par nacionālo minoritāti, kaut arī viņu tur nav mazākumā tā parastajā izpratnē. Viņus tieši šis statuss aizvairo, kaut gan es tajā nesaskatu neko sliktu. Ir jāizmanto jebkura iespēja, lai aizstāvētu savas tiesības.”

“Vienīgais, kas pašlaik cenšas atbalstīt krievu diasporu, ir Maskavas mērijas starptautisko sakaru departaments... Tas ir paradoksāli – katras valsts sapnis taču ir, lai tai būtu tāda liela, interesanta, daudzveidīga diaspora [ārpus tās teritorijas].”

“Es biju šokā, kad vienā no Latvijas partijas programmām ieraudzīju rakstītu to, ka Latvijas nākotni būtu jānosaka pašiem latviešiem.”

Interesanti zināt, kopš kura laika latviešu nacionālistu partiju programmas tulko krievu valodā? Bet varbūt kundze, lai labāk spētu aizstāvēt krievvalodīgos no viņiem neizprotamas valodas – latviešu – runātājiem, pati būs iemācījusies runāt un lasīt latviski? (*“Panorama Latvijai”, 14.12.02.*) ❖

AIZLIEGTS UZZINĀT PATIESĪBU

INTERVIJA AR GUNTARU LANDMANI

Liene APINE

2002.gada 11.novembrī, Liepājā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija Latvijas Republikas vārdā notiesāja latviešu patriotu Guntaru Landmani par nacionālā un rasu naida un nesaticības izraisīšanu. Mums nav svešas 4.maija režīma dusmas un netaisnīgā vērsšanās pret visu, kas varētu atmaskot tā noziedzīgo darbību pret latviešu tautu. Tādēļ nav jābrīnās, ka kaut kādu *muižnieķeļu, rozenvaldiņu* un citu režīma pakalpiņu jeb, kā pieņemts viņus cēli saukt, – *ekspertu* slēdziens galu galā jāva Guntaru padarīt par vainīgu. Tikai rodas jautājums, kur tad slēpjas Guntara vaina – vai vēlmē uzzināt patiesību un aizstāvēt latviešu tautu?

Mēs tikāmies ar Guntaru un arī DDD lasītājiem ir iespēja uzzināt ko vairāk par viņa “noziegumu” pret pastāvošo režīmu.

– **Par ko tika ierosināta krimināllieta pret tevi?**

– Jau kopš agras jaunības sāku interesēties par dažādām vēstures un politikas tēmām, īpaši par norisēm Latvijā Otrā Pasaules kara gados un to atbalsīm mūsdienās. Šinī sakarā man izveidojās sarakste, vēstulu apmaiņa ar paziņām, draugiem un domubiedriem gan Latvijā, gan ārvalstīs. Laika gaitā šī sarakste kļuva aizvien intensīvāka. Lai sarakste būtu vispusīgāka un koncentrētāka, nolēmu to apkopot improvizētā mēnešrakstā “Patriots”. Tā kā šī ideja man ieņāca prātā 1999.gada nogalē, kad Latvijā pieņēmas spēkā skandāls ap Konrādu Kalēju, kuru apsūdzēja domājamajos noziegumos Otrā Pasaules kara gados, kā arī Vizentāla centra pārstāvju, īpaši Zurofa, uzbrukumi Latvijas valstij un latviešu legionāriem, mani domubiedri, kuri rakstīja man vēstules, sūtīja dažādus materiālus, kas skāra židu tēmu.

Protams, pamatā tur bija kritiski viedokļi par holokausta mitoloģiju. Tas pievērsa drošības dienestu uzmanību, it īpaši tas saistījās ar autora Henriha Kušnera rakstu, kurš bija rakstīts tadā kā sirreālistiskā stilā par židiem un viņu darbību pasaules dažādās valstīs. Kā arī Viktora Birzes rakstī, kuros viņš izklāstīja savu pasaules uzskatu.

– **Vai apsūdzība tika vērstā pret konkrēto H.Kušnera rakstu, vai pret izdevumu “Patriots” kopumā?**

– Apsūdzība tika vērstā pret visu izdevumu kopumā. Tiesas iestādes, drošības policija uzskatīja, ka visos “Patriota” numuros ir nepārprotama naida un nesaticības izraisīšana pret židiem.

– **Tātad pret tevi, kā pret izdevuma “Patriots” redaktoru tika ierosināta krimināllieta par starpniecālā naida kurināšanu?**

– Es nebiju redaktors, kāds tas ir preses izdevumiem. “Patriots” bija manas sarakstes materiāli, kurus biju nosaucis par mēnešrakstu latviešiem. Es šo saraksti apkopāju datorrakstā, pavairoju un iz-

sūtīju saviem draugiem, domubiedriem un paziņām. “Patriots” nebija preses izdevums, to nevarēja reģistrēt kā laikrakstu, jo tas neiznāca vairāk kā 100 eksemplāros.

– **Kā skanēja apsūdzība, jo nevar būt, ka iespējams ierosināt krimināllietu par privātās sarakstes pavairošanu?**

– Apsūdzība bija Krimināllikuma 78.panta pirmā daļa – par darbību, kas vērsta uz nacionālā vai rasu naida vai nesaticības izraisīšanu, kā arī par apzinātu personas ekonomisko, politisko vai sociālo tiesību tiešu vai netiešu ierobežošanu vai tiešu vai netiešu priekšrocību radīšanu personai atkarībā no tās rases vai nacionālās piederības.

– **Kā tiesa pamatoja tavu vainu, kādi bija argumenti, ka tava rīcība ir rasu naidu izraisīša?**

– Viņi uzskatīja, ka es apzināti esmu apkopojis un izplatījis rakstus, kuros skarta židu tēma, kuri veicinot nacionālo nesaticību.

– **Tas ir tiesas un prokuratūras uzskats – vai tu piekristi šādam apgalvojumam?**

– Es uzskatu, ka esmu izmantojis tiesības brīvi saņemt un izplatīt informāciju. Ne tiesā, ne citās iestādēs neesmu atzinis savu vainu pret mani izvirzītajās apsūdzībās. Tā bija mana privāta sarakste,

“Uzskatu, ka esmu īstenojis tiesības uz vārda brīvību un noteikti to darišu arī turpmāk. Man ir kauns, ka mūsu valstī ir politiķi un amatpersonas, kas klanās svešu kungu, svešu dievību priekšā. Domāju, ka liela taisnība ir tautas teicienam – “par židiem var runāt vai nu labu, vai neko.””

tādēļ rakstus nerediģēju. Cita lieta, ja tas būtu bijis reģistrēts preses izdevums – tad būtu jāpievērš lielāka uzmanība valodai, rakstībai un stilam. Ja runājam par konkrēto Kušnera rakstu, tad tas nebija augstā līmenī.

– **Kas bija rakstīts H.Kušnera rakstā?**

– Vairs nevaru konkrēti atcerēties. Tur bija runa par židiem, par ērcēm un encifeliem. Tā kā rakstā esot aicinājums iznīcināt ērces un pieminēti arī židi, tiesu instances no tā izdarīja secinājumus, ka rakstā ir mudināts iznīcināt židus.

– **Vai izmeklēšanas gaitā mēnešrakstam “Patriots” tika dots arī kāds ekspertu vērtējums?**

– Protams. Pēc prokurora lūguma tika noteikta kompleksa tiesu lingvistikas, filoloģijas, politoloģijas, vēstures, psiholoģijas un žurnālistikas ekspertīze. Kā eksperti, kuri deva noslēdzošo slēdzienu, tika uzaicināti Muižnieks, Rozenvalds, Kleckins, Sergejs Kruks.

Tiesa bija uzdevusi vienpadsmit ļoti plašus jautājumus, uz kuriem eksperti bija devuši ļoti vienkāršotas atbildes, principā neanalizējot rakstu saturu pēc būtības.

Pirms kompleksās ekspertīzes, 2000.gada sākumā savu atzinumu par “Patriotu” deva tagadējā deputāte, valodniece I.Druviete. Mēs viņas vērtējumu noraidījām, jo tas bija ļoti subjektīvs. Pieaicinā-

jām valodnieku J.Kušķi, kurš deva vērtējumu, ka „Patriota” galvenā tēma esot aizstā-

darti pastāv arī pašlaik. Cilvēki pie kafijas tases, mājas viesībās stāsta anekdotes par

vēt latviešu nāciju, tāpēc atsevišķas negatīvās publikācijas par židiem sabiedrībai nevarētu kaitēt un to šķelt”. (citāts no tiesas sprieduma – *red.piez.*)

– **Tātad, tiesa savu lēmumu pamatoja uz ekspertīzes, kurā raksti nebija vērtēti pēc būtības?**

– Ekspertīze būtībā neatbilda tiesas nosacījumiem par komplekso ekspertīzi, jo Muižnieks ir politologs, Kruks – mediju speciālists, Kleckins – mākslas zinātnieks, bet Rozenvalds ir filozofs. Tātad, valodnieki – filologi un psihologi šajā ekspertīzē nav piedalījušies. Līdz ar to ekspertīze nav uzskatāma par tādu, kas atbilstu tiesas dotajam uzdevumam. Tomēr, neskatoties uz to, tiesa, taisot spriedumu, ņē-

židiem, lamā pederastus, bet publiskā, sabiedriskā vidē tie paši cilvēki zaudē, ja tā var teikt, sevi cilvēku un sāk runāt kaut kādus samobilizētus tekstus par toleranci un demokrātiju. Tie būtībā nav peļami jēdzieni, bet tie jābalsta uz patiesām vērtībām. Šodien viss ir sagrozīts kājām gaisā – cilvēki ar demokrātiju saprot visatļautību, bet ar toleranci apzīmē glēvumu. Taisnīgi un stipri cilvēki vienkārši nav modē, tie sabiedrības lielākajai daļai nepārtraukti atgādina par viņu ačgārnumu. To taču nedrīkst pieļaut, tādēļ tādus cilvēkus kā Aivars Gardu vienkārši apmelo, vajā un pret viņiem izvērza absurdas apsūdzības.

ma to vērā. Pie tam, Muižnieks savu vērtējumu balstīja uz 2002.gada sākumā izdotās Leo Dribina grāmatu, kurš pats bija žids.

– **Kāds galu galā bija tiesas spriedums?**

– Tiesa mani atzina par vainīgu un piesprieda vienu gadu nosacīti un naudas sodu 600 latu apmērā.

– **Kā tu komentētu tiesas spriedumu?**

– Es, protams, nejūtos vainīgs. Uzskatu, ka esmu īstenojis tiesības uz vārda brīvību un noteikti to darišu arī turpmāk. Man ir kauns, ka mūsu valstī ir politiķi un amatpersonas, kas klanās svešu kungu, svešu dievību priekšā. Domāju, ka liela taisnība ir tautas teicienam – “par židiem var runāt vai nu labu, vai neko.” Es, kā topošais vēsturnieks, šādu pieeju kategoriski noraidu. Holokausta mīts ir jāpēta – tās ir mūsu tiesības un pat pienākums.

– **Tu zini, ka arī pret Aivaru Gardu ir ierosināta krimināllieta. Kāpēc, tavuprāt, pret cilvēkiem, kuri pasaka taisnību vērsas ar šādām absurdām apsūdzībām?**

– Jāsāk varbūt ar tādu nelielu atskatu vēsturē. Padomju gadi, cik es pats atminos, cik esmu lasījis un runājis ar cilvēkiem, sabiedrībā, inteliģencē, varas elitē iezīmējās ar dubultmorāli, domāšanas dubultstandartiem. Šāda dubultmorāle un dubultstan-

Guntars ir Liepājas Pedagoģijas akadēmijas, vēstures bakalaura studiju programmas 3.kursa students. Viņš uzskata, ka kļūstot par vēstures skolotāju varēs dot vērtīgu pieņemumu nacionālās darbības jomā. Nodarījums, kurā Guntars tika atzīts par vainīgu, ir absurds – to saprot visi kārtīgi latvieši. Summa, kura Guntaram ir jāsamaksā pašreizējam režīmam, studenta makam ir milzīga. Tādēļ aicinām visus ziedot un palīdzēt drosmīgam latviešu puisim samaksāt viņam uzlikto sodu.

Konts Hansabankā:

Nr. 0130A233201 –

ar norādi –

Guntaram

Landmanim

Varat sazināties ar Guntaru arī personīgi pa tālruni:

9689895

LATVIEŠI, PALĪDZĒSIM!

ZIEMASSVĒTKU BRĪNUMI LATVIJAS RADIO

Ilze LIEPA

Piektdien, 13.decembī notika Latvijas Radio preses konference, kurā masu informācijas līdzekļu pārstāvji tika informēti par šajā gadā paveikto un jaunumiem, kas Latvijas Radio gaidāmi nākošgad. Konferencē piedalījās viss Radio vadošais “aparāts” – pats skandalozais ģenerāldirektors Dzintris Kolāts un visi programmu direktori: Inese Matjušonoka (Latvijas Radio 1), Uldis Duka (Latvijas Radio 2), Gunda Vaivode (Latvijas Radio 3 – *Klasika*), Iloņa Madesova (Latvijas Radio 4 – *Domskaļa plosķaģ*).

Daudz tika runāts par Latvijas Radio tehniskajiem uzlabojumiem, tematiskajām izmaiņām un idejiskajām ieceēm nākošgad. Gan Dz.Kolāts, gan Latvijas Radio 1 un Latvijas Radio 4 direktores uzsvēra, ka nākošajā gadā tiks aktualizētas divas lietas: Eiropas Savienības un NATO tēmas. Latvija atrodas ceļā uz ES un NATO, tādēļ Latvijas Radio 1.programmā katru dienu skanēs raidījums “Es un Eiropa”, bet Latvijas Radio 4.porgrammā būs raidījums krievu valodā – “Eiropemonts”, kurā tiks stāstīts par Latvijas pārremontēšanu pēc Eiropas standartiem.

Līdz šim domājām, ka Latvijas valsts radio galvenajām rūpēm vajadzētu būt vērām uz latviešu tautas nacionālajām interesēm. Ka tas tā diemžēl nav, par to esam jau vai-

rārkārt pārliecinājušies. Bet šajā preses konferencē uzzinājām ko pavisam jaunu – “tie, kas runā krievu valodā, saprot, ka tā latviešu valoda tik aktīvi ienāk mūsu dzīvē, ka brīžiem krievu valoda sāk aizmirsties. Brīžiem tas pirmais vārds ienāk prātā latviešu valodā un tad jāsāk domāt, kā tas bija krievu valodā.” Šādu absurdu argumentu izteica *Domskaļa plosķaģ* programmu direktore I.Madesova, stāstot par sadarbību ar Krievijas radio, no kurienes iegūtas raidlugas krievu valodā. Rūpēs par mūsu okupantiem valsts piešķirusi naudu arī radio seriālam, kura varoņi runās divās valodās – krievu un latviešu. Tā vien šķiet, ka N.Muižniekam drīz vien būs jāatvadās no sava ministra krēsla, jo nebūs vairs vajadzīgs valsts mēroga *integrētājs* – nebūs ko integrēt, jo latvieši būs jau asimilēti.

Redzot Latvijas Radio līdzšinējo homoseksuālisma propagandas dedzīgo aizstāvību un nevēlēšanos veicināt Latvijas dekolonizācijas procesus, radio vadībai uzdevām vairākus jautājumus:

DDD: Jūs minējāt, ka nākošgad ir nolemts pievērst vairāk uzmanības Eiropas Savienības un NATO lietām, vai esat paredzējuši veidot raidījumus arī par Latvijas deokupācijas un dekolonizācijas tēmām.

Vai būs raidījumi, kas vērsti pret homoseksuālisma propagandu? Ja būs šādi raidījumi, tad kas būs to veidotāji; ja šādi raidījumi nebūs, tad kādēļ?

Dzintris Kolāts: Es uzreiz gribu teikt, ka no rīta biju tāds drūms – ļoti daudz informācijas bija jāsakopo un varbūt uzdos kādus nepatīkamus jautājumus, bet, ieraugot godājamās žurnālistes ar šiem būtiskajiem jautājumiem, ko jūs ļoti pareizi uzdevāt, es uzreiz atplauku smaidā. Starp citu, gribu informēt arī citus žurnālistus un kolēģus, ir noticis briesmīgs noziegums – lūk, es tikai tagad saņēmu 5.decembra laikrakstu “DDD”. Būtībā no septembra mēneša neesmu saņēmis šo laikrakstu. Manuprāt, pēdējo reizi šo avīzi atnesa Gardas kungs, kad viņš bija uz priekšvēlēšanu raidlaika izlozi. Kā man apgalvoja godājamās žurnālistes, šis laikraksts **katru** reizi ir ticis piegādāts. Acīmredzot, kaut kur šeit ir notikusi necienīga provokācija. Es veikšu iekšējo izmeklēšanu.

DDD: Lūdzu, atbildiet uz uzdotu jautājumu!

Dz.Kolāts: Jā, es atbildēšu. Diemžēl, man ar lielu sapikumu jāsaka, ka tieši tādi raidījumi, kas apkarotu homoseksuālisma propagandu, un atspoguļotu homoseksuālisma deokupāciju, tiešā veidā nav paredzēti, jo līdz šim neesmu atradis pietiekami pro-

fesionālus raidījuma vadītājus un speciālistus. Varbūt jūs varētu līdzēt šajā lietā?

DDD: Vēršamies pie jums, programmu direktori, vai piekritat tam, ko saka ģenerāldirektors?

Guna Vaivode: Klasikas programmā nebūs.

Iloņa Madesova: Mums arī nebūs.

DDD: Latvijas Radio būs raidījumi, piemēram, “Es un Eiropa”, bet vai būs arī raidījumi par Latvijas vienīgo iespēju attīstīties, gan ekonomiski, gan garīgi, ārpus Eiropas Savienības? Varbūt vajadzētu raidījumus ar tematisko ievirsi “Latvija ārpus ES”?

Dz.Kolāts: Tā ir laba ideja.

I.Madesova: Es varbūt nedaudz pakomentēšu šo jautājumu. Šie raidījumi nebūs propagandas raidījumi. To motīvs nebūs – “Eiropas Savienība”, tas ir labi! Mēs runāsim par to, kas tur būs. Mēs vienkārši atbildēsim uz cilvēku jautājumiem. Veidojot šos raidījumus, balstīsimies tieši uz cilvēku uzdotajiem jautājumiem un speciālistu dotajām atbildēm.

Dz.Kolāts: Bet noteikti šīs viedās idejas nesējas vajag arī aicināt. Jūs dodiet man ziņu par cilvēkiem, kuri prasmīgi un precīzi spēj nopamatot šīs lietas. Piekritīsiet, ka tādu ir maz. Man liekas, ka viņus tiešām nelaiž pie ētera klāt.

DDD: Kādēļ tad jūs mūs neaicināt?

Dz.Kolāts:

Man šķiet, ka es esmu kategoriski par. (Interesanti gan, kurš tad ir tas, kurš *neaicina* un ir kategoriski pret? – *red.piez.*)

Dzintris Kolāts:

“Diemžēl, man ar lielu sapikumu jāsaka, ka tieši tādi raidījumi, kas apkarotu homoseksuālisma propagandu, un atspoguļotu homoseksuālisma deokupāciju, tiešā veidā nav paredzēti.”

Lai gan viss, ko teica Dz.Kolāts, tika izteikts ar zināmu ironijas pieskaņu balsī, tomēr turēsim viņu pie vārda – prasīsim iespēju uzrunāt latviešus ar Latvijas Radio starpniecību!

Žēl, ka preses konferences laikā neviens radio darbinieks neuzdrošinājās izteikt atbalstu LNF darbībai un izvirzītajiem jautājumiem. Toties pēc preses konferences vairāki no Latvijas Radio darbiniekiem pienāca mums klāt un neslēpa, ka Radio kolektīvs atbalsta LNF uzsākto cīņu gan par Latvijas dekolonizāciju, gan centienus apturēt uz bāzīgo homoseksuālisma propagandu. Tas tomēr ļauj cerēt, ka Radio strādā kārtīgi cilvēki, kārtīgi latvieši. Bet uzkrītoši savāda un lišķīgais Ra-

dio ģenerāldirektors, acīmredzot “kādam”, kurš, Kolāta vārdiem runājot, liek “tīšām nelaist ēterā”, ir ļoti izdevīgs pakalpiņš. Kāds Radio darbinieks zināja pastāstīt, ka pirms vairākiem gadiem Latvijas Radio 2 didžejis Gvido Linga spēlēja dziesmas pret pedofīliem un pederastiem. Sacēlās liela ažiotaža. No Saeimas pienāca oficiālas vēstules ar brīdinājumiem. Galu galā šīs dziesmas tika aizliegtas. Jautājums tikai, kādēļ?

Vairāki Radio programmu direktori pastāstīja, ka laikraksts *DDD* ir iecienīts radio darbinieku vidū. Mēs jau sen zinājām, ka radioļaudis ar interesi lasa *DDD*, bet vienmēr ir prieks dzirdēt, ka laikraksts tiekot burtiski izķerts. ❖

VAI ARĪ LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAI SĀKSIES JAUNI, GODĪGI UN TAISNĪGI LAIKI?

Jāzeps KOTĀNS

Tieši ar šādu devīzi es braucu uz Cēsīm, lai tiktos ar Zaļo un Zemnieku savienības (ZZS) pārstāvjiem – Ūdri, Emsi un Kāpostu. Jāpiebilst, ka tas ir ļoti dārgs prieks – piecu minūšu dēļ braukt šo attālumu, lai iesniegtu Latviešu partijas prasības, kas novērstu genocīdu pret latviešiem laukos.

Līdzko zāle juta, ka manu prasību īstenošana atvieglotu dzīvi siksaimniecībām, tā atskanēja “dižuļu” parastais sauciens: “Nu pietiek vienreiz čīkstēt, ārā!” Jāsaka gan, ka sanāksmes vadītājs ļāva man turpināt un es runāju pat vairāk kā piecas minūtes. Tā bija viena no nedaudzajām sanāksmēm, kurā bija vērojama ieinteresētība uzklausīt arī “čīkstuļu” viedokli, kādu pauda tikai trīs pārstāvji. Uz dažiem ierosinājumiem tika sniegtas arī atbildes.

Ingrīda Ūdre piekrita vienkāršot dīzeļdegvielas akcizes saņemšanu pēc Eiropas parauga: iezīmēto degvielu savā limita robežās nopērkot tuvākajā uzpildes stacijā par 10 santīmiem lētāk. Virs limita jāpērk par pastāvīgo cenu bez akcizes atmaksas. Ja tiks nodrošināta šī iespēja visiem lauksaimniecībā strādājošajiem, nešķirojot “dižuļus” un “čīkstuļus”, tas varētu pieļikt punktu kontrabandai, ko veicināja Slaktera vadītā Zemkopības ministrija.

Kāposts atbildēja uz jautājumu par netaisnību, ka viens pats Bruss sociālo atbalstu (Ls

12 000 subsīdiju) saņem lielāku nekā Latgalē vesels rajons (Preiļu rajona lauksaimniecības departaments man izziņu neizsniedza, tā kā informācija nav precīza): “Tas ir valsts noslēpums, jo pretējā gadījumā atklātos daudzas nelietības ar subsīdiju naudu.” Principā tika piekristis maksāt subsīdijas no 1ha un par katru saražoto piena litru un gaļas kilogramu, jo tas automātiski arī veiktu uzskaiti un samazinātu birokrātiju Valsts ieņēmumu dienestā. Emsis nepiekrita no subsīdiju naudas atmaksāt “sīkajiem” bankrotējošo kombinātu parādus. Pamatojums: tas mudināšot uzņēmējus vispār nemaksāt parādus. Te uzreiz jāpone *ZZS*: ir jāprot atšķirt zemnieku ieguldītos līdzekļus, sviedrus un darbu no bankas vieglā darba, spēlējot uz procentiem, viegli gūstot peļņu. Turklāt bankai ir garantēta naudas atgūšana, arī kombināta strādniekiem un pat administrācijai ir garantēta samaksa. Vienīgi lauciniekiem jācieš zaudējumi, jo viņš ir viltīgi pielīdzināts kreditoram. Kā tagad bazūnē visu laiku labākā ZM, –

“Labāk lai laucinieks “sprāgst” badā, nekā ēd gaļu, kas neatbilst Eiropas Savienības standartiem.”

Slaktera laikā līdz bankrotam tika novesti visi kombināti, izņemot “šķēlistu” pārstāvēto “Preiļu sieru”. Rezultātā tika izveidots monopols, atstā-

jot ražotājus bez izvēles.

Netika sniegta konkrēta atbilde par civiltiesisko apdrošināšanu, kas ir oriģināls ierocis ražotāju aplaupīšanai. Ja zemniekam tīrumu sadala ceļš, tad, šķērsojot šo ceļu ar savu tehniku, ražotājs tieksodīts ar 100 latiem. Rezultātā sīkražotāji zaudē divas tonnas piena tikai tāpēc, ka vedis sienu savai gotīņai ar vecu automašīnu, kas nav apdrošināta. Tādējādi likvidētā kolhoza tehnika stāv pie žoga diezgan labā stāvoklī, bet izmantot ražošanā to nedrīkst.

Strīdoties par apdrošināšanu, īpaši no “šķēlistu” puses ir izskanējis viedoklis, ka “čangajiem” jāizput. Bet, ja nē, tad lai rok ar lāpstu un pārējo nes uz kupra, tad nebūs jāsaņem sods. Vai var eksistēt valsts, ja ir tāda attieksme pret ražošanu un cilvēku kā tādu? Ir taču jāprot atšķirt transportu, kas satiksmē piedalās katru dienu no tā, kas uz asfalta parādās trīs vai četras reizes gadā, vai arī šķērso vienkāršu lauku ceļu. Apdrošināšanas polisi tomēr abiem maksā vienādi. Lai atrisinātu šo jautājumu, ierosināju ļaut sīkražotājiem brīvprātīgo apdrošināšanu. Interesanti, ka Valsts tehniskajā uzraudzībā man

teica, ka visa 1999.gada laikā tikai viens traktors ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu.

Tie, kam valsts sniedz soci-

ālo palīdzību 12 000 latu gadā, pietiek gan apdrošināšanai, gan zemes nodoklim, gan sociālajam nodoklim, gan strādnieku algām. Naudas pietrūkst tieši sīkražotājiem, pret kuriem valsts sociālās palīdzības vietā pielieto ekonomiskās sankcijas.

“Nedod, Dievs, ka Latviju iegrūž Eiropas Savienībā! Mūsu Latviju kā samērā tukšu teritoriju ieņems Eiropas klaidoņi, kuri arī ievēlēs pagastveci no sava vidus.”

Lai novērstu iepriekš minētās netaisnības un izveidotu vienādas konkurences apstākļus, Antons Kalniņš iesniedza I.Ūdres kundzei projektu par lauku pašpārvaldi katrā pagastā un uz augšu, kuram, lai iegūtu likumīgu spēku, savā laikā Saeimā ir pietrūkušas 2 balsis. Tieši bailēs no vienādas konkurences “šķēlistu” piekritēji izveidoja Lauku organizācijas sadarbības padomi (LOSP), kura pārstāv pusprocentu no lauku strādājošajiem un diktē savus alkatīgos noteikumus pārējām 99,5 %.

No 2001.gada sākās tautas aplaupīšana laukos jeb vīsliekākās nelietības brīvās Latvijas laikā. Tieši par šo aplaupīšanu zem saukļa “tik daudz paveikts īsā laikā” priecājas “šķēlisti”, bijušais Zemkopības ministrs A.Slakteris. Noziegums tiek sadalīts starp ministru A.Sakteri un LOSP (it kā zemnieku vēlmi). No-

klusēts tiek tikai tas, ka šo “vēlmi” pārstāv tikai pusprocenti zemnieku, bet pārējie ir aplaupīti.

Tieši *ZZS* atrodas izvēles priekšā. Vai tā novērsīs šo netaisnību un nostiprinās sīkzemnieku uzticību nākošai Saeimai, vai arī to zaudēs, kā tas ir bijis jau iepriekš?

No pārējo uzstāšanās visus pārsteidza fakts, ka laucinieks ir sodīts ar 300 latiem par cūk-

kas nokaušanu mājas apstākļos un gaļas turēšanu neatbilstoši ES standartiem. Nākošais runātājs teica, ka pat okupantu komunisti neskatiņās uz lauciniekiem, ko viņi liek mutē. Sanāk, ka labāk lai laucinieks “sprāgst” badā, nekā ēd gaļu, kas neatbilst ES standartiem. Doma ir daudz dziļāka: aizliegt laukos ražot produkciju pašpatēriņam, tādējādi pavērt noietu Eiropas ķīmiskajai produkcijai, bet, pats galvenais, – graut Latvijas ekonomisko neatkarību un, kā gala rezultātu, arī valsts suverenitāti.

Vēl ievēribas cienīga bija Zosēnu pagastveča protestēšana pret subsīdiju došanu sīkzemniekiem. Kā arguments tika lietots sauklis, ka tas nepalīdzēsot, jo pagastā gada laikā piedzimis tikai viens bērns. Kas būs tas, kas palīdzēs – tā arī netika sagaidīts. Manuprāt, šīs subsīdijas palīdzētu

piedzimt nevienam vien bērnam. Ilglaicīgās Bērziņa valdības laikā bija, tautā saukts, “seksministrs” – Krūmiņa kungs, kurš izvirzīja prasību apvienot pagastus, lai jaunizveidotajā pagastā būtu 5000 iedzīvotāju. Pēc šādas nostājas šim pagastvecim krēsls būtu zaudēts. Pēc sanāksmes paaieresējos, kāpēc šis pagastvecis neatbalsta savus pagasta iedzīvotājus subsīdiju saņemšanā? Izrādījās, ka viņš kā 30 govju īpašnieks negrib dalīties ar sīkzemniekiem. Galu galā sanāk, ka vieglāk ļaut, lai iznīkst tauta, nekā zaudēt savu personīgo labumu. Nedod, Dievs, ka Latviju iegrūž Eiropas Savienībā! Mūsu Latviju kā samērā tukšu teritoriju ieņems Eiropas klaidoņi, kuri arī ievēlēs pagastveci no sava vidus.

Tieši tāpēc ir ļoti svarīgi, lai tautu pārstāvētu pašpārvaldes no apakšas uz augšu, lai, sākot ar pagastu, visi iedzīvotāji varētu piedalīties un noformēt taisnīgu subsīdiju sadali tautas vairākuma labā, nevis tā, kā tagad – LOSP vai atsevišķu pagastveču labā. Iespējams ir arī otrs variants. Proti, taisnīga, godīga zemkopības ministrija, kura aizstāv visu tautu un lēmumus pieņem par labu pašiem nabadzīgākajiem, dodot iespēju attīstīt visu lauksaimniecību kopumā, nekā tas notiek pašreiz – tikai 1%. Un nevajag nekādu LOSP! ❖

2002. gada 19.decembri

LASĪTĀJU VĒSTULES

ATKLĀTA VĒSTULE *DDD* REDAKCIJAI

Varu tikai apliecināt savu cieņu tādām cīnītājam kā Aivars Garda, kā arī visai viņa komandai, kura sagatavo šo laikrakstu.

Viennozīmīgi, ka pederastija un citi seksuāli netikumi tiek propagandēti tumsas spēku ietekmē, lai pēc iespējas vairāk degradētu tautu. Tie paši spēki, kuri mīt reālos cilvēkos, liek tiem cīnīties pret patiesību, jo jāiemidzina tautas apziņa ie-programmējot tai velnišķu informāciju. Šī pederastijas propaganda nepaliek bez sekām, informācija strādā cilvēkos, un daudzi arvien pielaidīgāk skatās uz šīm izvirtībām.

Pret patiesības paudžiem tiek izmantotas valsts represīvās institūcijas, ko vada šīs ideoloģijas aizstāvji. Aivaru Gardu grib sodīt par to, ka atklājis šo pederastu valdības ideoloģiju, Jāni Kalnu – par to, ka viņš norāda uz cilvēku psiholoģijas graujošu sektu neierobežotu iepildināšanu Latvijā. Un pašreizējo valdību jau var saukt par sektantu valdību. Atklājot mehānismu, kā tiek legalizēta šo sektu darbība, izrādās, ka J.Kalns ir aizskāris “godu un cieņu” tādām amatvīram kā Ringoldam Balodim, kurš vada Reliģisko lietu pārvaldi un ir tieši atbildīgs par reliģiskiem jautājumiem Latvijā. Nekas netiek darīts no šīs organizācijas puses (kura tērē mūsu nodokļu naudu) lai nelautu darboties tādām cilvēku psihes kroplojošām sektām kā “Jaunā paaudze”, “Prieka vēsts” un līdzīgām. Kā domājams, arī nesagaidāsim pretdarbību, jo valdība ir cieši saistījies ar šīm sektām (1.partija, ministrs J.Lužans un citi). Tādēļ pašreiz psihologs un zinātnieks, grāmatas “Dvēsele” autors J.Kalns jau atrodas apcietinājumā, un piespiedu kārtā tiek veikta psihiatriskā ekspertīze. Padomijas cienīgas metodes, kuras var būt pielietotas arī pret Aivaru Gardu, lai nenotiktu tiesas process, kurā var atklāties patiesība. Varbūt varam cerēt uz psihiatru godaprātu?

Šādi tumsas spēki parāda savu vājumu un, agonijā raustoties, mēģina iznīcināt tautas labākos pārstāvjus. Par to, ka viņiem pašiem pienācis laiks pazust, skaidri norāda Anastasija V.Megre grāmatu sērijā “Skanošais ciedrs”. Tie izniks un līdz ar viņiem arī pediņi un sektanti ar saviem atbalstītājiem.

Psichologs
Vili TORMI

Redakcijas komentārs:

Redakcija nav detalizēti informēta par Jāņa Kalna darbību, tādēļ nevar dot savu novērtējumu tai. Neesam arī iedzīlīnājušies pasaules redzējumā, kuru pārstāv J.Kalns. Tomēr esam sašutuši par drošības dienestu darbu, aizturot J.Kalnu. Tāda likuma sargu parādītā agresivitāte nav iedomājama demokrātiskā valstī. Vēl nav pat pierādīts, vai Kalns ir pie kaut kā vainīgs. Turklāt pat tad, ja viņš būtu likuma pārkāpējs, tik un tā drošības dienestu izrādītā necilvēcība ir vairāk kā nepieņemama un nesamērojama. Kā redakcijai pastāstīja aizturēšanas aculiecinieks, “Jaunās Avīzes” žurnālists Andris Petrovs, tā ir bijusi izteikti nežēlīga: “Jāņa Kalna kabinets ir Mākslinieku Savienības ēkas 2.stāvā. Tajā kopā ar Kalnu bija ieslēgušies ap 20 viņu piekritēji. Ārpusē bija piebraukušas 10 – 15 policijas mašīnas pilnas ar policistiem. Sākumā ir tikusi parādīta apsūbāma tiesneša pavēste par J.Kalna aizturēšanu bez paša tiesneša paraksta. Protams, Kalns šai pavēstei nepakļāvās. Tad viens pēc otra brauca dažādi priekšnieki, kas vēlamo efektu nedeva. Beidzot policisti ielauzās kabinetā, sita cilvēkus ar stekiem. Drausmīgākais bija tas, ka viņi nesaudzēja arī sievietes. Bija cietušie, kuriem ātrā medicīniskā palīdzība tika izsaukta tikai pusstundu pēc Kalna apcietināšanas.” Tas tik tiešām izskatās pēc policijas vājprāta.

PAR “KRIŠANU UZ NERVĪEM”

Ja nu kas varētu “krist uz nerviem”, tad vienīgi tādu “Valsts patriotu” tumsonīgās apziņas, kuras nepārtraukti un uzbāzīgi sevi piesaka, piemēram, kā nupat arī Viktorija Salna no Rīgas (“Vakara Ziņas” – 9.12.02.).

Mūsu varnešu noziedzīgā darbība, t.i., aukstā genocīda piekopšana pret latviešu tautu, katrā normālā latvietī izsauc svētu sašutumu un dziņu aizsargāt – glābt tautu no ļaunuma, no iznīcības.

Visu cieņu Aivaram Gardas kungam un viņa domu biedriem, tāpat vēl daudziem citiem latviešu patriotiem, kuru pašaieliedzīgais darbs ir veltīts savas tautas un nācijas nacionālajai brīvībai un attīstībai. Tie, lūk, ir patiesi savas zemes patrioti.

Bet tie “latvieši”, kuri negrib dekolonizāciju, bet atbalsta savas tautas izšķidināšanu okupantu masā, ir nodevēji vai nožēlojami glēvuļi.

Protams, “dzīvē nav viss tikai melns un balts” – ir arī pelēks. Taču pelēcība, diemžēl, ir niecība, kas dzīvi gremdē. Un tāpat arī nav tikai karsts vai auksts – ir arī remdens. Bet, kā zināms, “remdenie taps izsplausti”. Un visbeidzot – Patiesība un Nepatiesība – Gaisma un Tumsa. Patiesībai un nepatiesībai pa vidu balansē puspatiesība – radiniece nepatiesībai. Bet starp Gaismu un Tumsu ir mijkrēslis. Un mums ir dota izvēles brīvība: – vai ar nepatiesību uz Tumsu vai pa Patiesības ceļu uz Gaismu. Taču remdena pelēcība ar glēvo puspatiesību pie rokas pa mijkrēsli taustīdamās ieņems sev pienācīgu vietu vēstures mēslainē.

Puskoka lēcēji, glēvuļi un nodevēji arī tumsas spēkiem nav saistoši.

Mūžīgajā Gaismas cīņā ar Tumsu mums ir jānostājas stingri vienā vai otrā frontē. Pa mijkrēsli grābstīgie cīņas gaitā tiks samīti.

Bet ir jāatgādina, ka Gaisma allaž uzvar Tumsu. Pirms izdarīt izvēli, par to ir derīgi padomāt.

Steidzīte FREIBERGA

VĒLĒŠANU REZULTĀTU VILTOŠANA

◀ 1. lpp.

Vēlēšanu dienā sieviete pat vairākas reizes esot zvanijusi uz vēlēšanu iecirkni un atgādinājusi par to, ka vēlas nobalsot. Pēdējo reizi Kalniņas kundze zvanijusi 19:45. Un saņēmusi atbildi: “Ko jūs uztraucaties, vēl ir piecpadsmit minūšu laika, visu ko vēl var paspēt izdarīt!”

Kalniņas kundze pasūdzējās Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam Arnim Cimdaram. Pēc mēneša saņēma atbildi, kurā rakstīts, ka Kalniņas kundze nerunā patiesību: “Šā gada 10.oktobrī CVK saņēmusi jūsu sūdzību par nenotikušo balsošanu jūsu atrašanās vietā. Esam saņēmuši no Rīgas vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Jāņa Siliņa atbildi, kurā viņš informē par sekojošo – tā kā jūs personīgi esat ieradusies vēlēšanu iecirknī, par ko liecina balsotāju sarakstā izdarītā atzīme, balsošana mājās nav organizēta. A.Cimdars”

A.Tomsons devās ciemos pie aprīptās sievietes, viņa parādīja savu pasi, un tik tiešām zīmogs tajā iespiests nebija, tādējādi pierādot, ka viņa nav balsojusi!

Tālāk jau Latvijas Radio žurnālists devās noskaidrot, ko par šo lietu domā Rīgas vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs J.Siliņš: “Tas noteikti ir galīgais *nonsens*. Tā nedrīkstēja būt. Tā faktiski ir mūsu kļūda... Paroles kundzei (vēlēšanu iecirkņa vadītājai) nav pamata neticēt. Viņa ir ļoti kvalificēta un ļoti zinoša. Viņa ir ilgus gadus vadījusi komisiju un ne tikai komisiju, viņa faktiski vada tur visu to priekšpilsētu. Kādēļ pie viņas nav aiziets? Tas ir ārkārtas gadījums, par kuru būtu jāšoda...”

Siliņš apsola lietu izmeklēt tuvāk. Vēl pirms šķiršanās Aidis Tomsons uzdod jautājumu: “Vai tā var būt, ka viņa nobalso un pasē nav zīmoga?” Siliņš atbild: “99,999%, ka tā nevarētu būt.”

– Bet vai var būt tā, ka kāds cits nobalso viņas vietā?

– Tas ir galīgi izslēgts, jo tas ir pats nopietnākais, ko pārbauda.

Nākošajā dienā Rīgas vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs atstāta faksu ar izmeklēšanas rezultātiem. Izmeklēšana ir beigusies un viņam viss esot skaidrs! A.Tomsonam, izlasot atsūtīto tekstus, sākumā šķiet, ka viņam nav atsūtīts īstais dokuments. “Nevar būt, mani sāk pārņemt smieklus šalts. Vai tiešām runa ir par iesirmo Kalniņas kundzi, kura pēc gūžas operācijas nevar pat iziet no mājām?”

Sniedzam ieskatu vēlēšanu iecirkņā, kurā vajadzēja nobalsot Kalniņas kundzei, vadītājas Veras Paroles paskaidrojuma: “Sakarā ar minētās kundzes sūdzību, varu paskaidrot sekojošo. No minētās kundzes pieteikums tiešām tika pieņemts vēlēšanu iecirknī. Bet vēlēšanu dienā, tas ir, šā gada 5.oktobrī, kundze pati atnāca uz vēlēšanu iecirkni, nobalsoja uz vietas. Par ko viņa pati paziņojusi skaļā balsi iecirkņā telpā. Tas notika rīta pusē. Vienlaicīgi gribētos atzīmēt, ka minētā kundze, atrodoties vēlēšanu iecirkņā telpās, izcēlās ar neadekvātu uzvedību. Ļoti skaļi, daudz un nesakarīgi runāja, salauza galdiņu vēlēšanu kabīnē. Tā bija dzelzs kabīne, galdiņš piemetināts klāt pie dzelzs stieņa. Viņa apgalvoja, ka viņai neiedeva vēlēšanu dokumentus, kurus viņa kopā ar visu pasi ielika somā, un tikai pēc vairākkār-

tējiem lūgumiem izņēma no somas. Uzskatu, ka sūdzība nav pamatota.”

A.Tomsons pa telefonu to nolasa aprāptajai. “Ziniet, es esmu bez valodas. Es nezinu, Tomsona kungs, ko lai tagad dara tālāk! Tas ir ļoti nopietni. Tas ir nopietnāk, kā mēs domājam.”

– Bet vēlēšanu iecirknī jūs taču neesat bijusi?

– Nē! Dieva goda vārds. Es esmu kristīgs cilvēks, vai jums prāts? Es nemaz nevarēju aiziet, es esmu uz kruķiem. Mīlais cilvēk, nu taču Dieva

“Nākošgad paredzēta nobalsošana par pievienošanos Eiropas Savienībai. Varbūt jau laicīgi jāsāk domāt ne tikai par sabiedrības informēšanu, bet arī par to, kādā veidā sabotēt šo referendumu.”

goda vārds!

Kalniņas kundze kādu brīdi padomā un tad turpina.

– Bet sakiet, lūdzu, vai tad tur neviens policists nav, ka par huligānisku uzvešanos sauc pie atbildības? Jūs smeļaties, bet es nevarēju pa nakti gulēt. Es nesaprotu, kā kaut ko tādu var uzfabricēt, un kāpēc? Vispār mani jau neviens tur nepazīst, ja kāds aiz atbības kaut ko varētu izdomāt. Man ir jāsaka kā krievu laikos teica – iešu kaut vai līdz Maskavai, bet tā to neatstāšu.

A.Tomsons atkal zasinās ar Siliņa kungu un jautā, kā cilvēkam, kas ir nobalsojis pasē nav zīmoga: “To es gan nevaru izskaidrot.” Pilnīgi pārliecināts viņš ir tikai par to, ka Kalniņas kundze ir bijusi vēlēt. Zīmogu gan pasē laikam aizmirsuši iespiest.

A.Tomsons zvana Parolei. Tā novel vainu uz sekretāru, no kura viņa it kā esot par visu šo lietu ieguvusi informāciju. Sekretārs esot teicis, ka šī kundze ar kruķi vēlēšanu iecirknī esot bijusi... Jā, arī viņa pati sākot atcerēties!!! Katru cilvēku jau viņi neatceras, bet tos, kas taisa skandālu gan atceras. Vēl vairāk “sasprindzinājusi savu atmiņu”, Paroles kundze sāk ļoti detalizēti aprakstīt situāciju. Kā kundze ienākusi, kā bijusi gērbusies, cik nekultūrāli uzvedusies, kā salauzusi galdiņu vēlēšanu kabīnē.

A.Tomsons to komentē: “Tātad sakritību nevar būt, kāds acis nepamirkšķinot, klaji mēlo.” Attiecībā uz Kalniņas kundzes uzvedību, tā jau ir cieņas un goda aizskaršana, ka cilvēkam piedēvē teātra spēlēšanu, neadekvātu uzvedību un melus. Radio nez kāpēc šķiet, ka tā nav sirmā kundze, kas mēlo. Apraksts, kuru deva Paroles kundze, par ļoti vecu un maza auguma sievieti neatbilst Kalniņas kundzes izskatam – viņa ir stalta un ne tik veca, turklāt viņa ir tikko pēc operācijas. To ir viegli pārbaudīt, sieviete pat piekrit doties pie sava ģimenes ārsta, kurš apliecinātu, ka viņa nav varējusi doties uz vēlēšanu iecirkni un tā uzvesties.

Žurnālists vienojas ar Paroles kundzi, ka, ņemot vērā nopietnos apvainojumus Kalniņai, vēlēšanu komisija vēlreiz sapulcēsies, lai atvērtu visus vēlēšanu sarakstus un redzētu, vai Kalniņa ir balsojusi, un kāds tad ir tas paraksts, kurš ir apliecinā, ka viņa ir balsojusi.

Pēc piecām dienām žurnālists zvana Parolei, bet viņa izrādās slima. Siliņš atbild, viņa pārliecība vēl joprojām ir nelokāma – Kalniņa ir traka sieviete, kura tikai negrib at-

zīties, ka ir vēlējusi. Viņš ir pilnīgi pārliecināts, ka “lēdijas Kalniņas” paraksts atvērtajā sarakstā būs, un viņu piespiedīs atzīties tajā, ka viņa ir vēlēšanās nobalsojusi.

Saraksti tiek atvērti tikai pēc nedēļas. “Diemžēl viņa nav vēlējusi, tas ir pareizi, ka viņai pasē nav zīmoga. Viņa tur vienkārši ir sacēlusi skandālu, bet novēlējusi nav.” Kalniņa nav bijusi vēlēt! Bet Siliņš turpina apgalvot, ka Kalniņa ir un paliek trakā, jo aizgājusi uz vēlēšanu iecirkni un tur uzvedusies kā huligāns.

Uzzinot šīs izmeklēšanas rezultātus, Kalniņas kundze ir sašutuši un vēlas iet uz prokuratūru, lai tā izmeklē šo gadījumu.

CVK vadītājs A.Cimdars var tikai atvainoties. Rīgas vēlēšanu komisijas vadītāju ievēlot Rīgas Dome, diemžēl viņš nevarot nevienu sodīt par šādu pārkāpumu, jo tas nav paredzēts likumdošanā.

Tāds, lūk, isumā ir stāsts, ar kuru radio klausītāji varēja iepazīties šā gada 11.decembra raidījumā “Krustpunktā”. Un tas ir tikai viens no gadījumiem, kas liecina, ka ar mūsu vēlēšanu sistēmu kaut kas nav tā, kā nākas. Ja jau pret vienkāršu ierindas pilsoni vērs šādu nomelnošanu par to, ka viņš iedrošinājies noskaidrot – kā tad iespējams vēlēšanās nobalsot, ja balsots nav? Tādēļ nav jābrīnās, ka pret A.Gardu, kad viņš uzrakstīja rakstu par vēlēšanu rezultātu viltošanu, tika vēsta ne tikai iznīcinoša un nīcinoša kritika, bet pat steidzīgi nolemts ierosināt krimināl-

vajāšanu. Šis raksts ir publicēts laikraksta “DDD” 17.numurā, kā arī tika izsūtīts visām ziņu aģentūrām un lielākajiem laikrakstiem. Ikvienam der to izlasīt, lai izprastu vēlēšanu viltojumu grandiozos apmērus.

Turklāt šis nav vienīgais gadījums, kad cilvēki tiek uzvedināti uz domām par vēlēšanu rezultātu viltošanu. Protams, sistēmas ietvaros to pierādīt būs grūti – pasludinās par psihiski nepieskaitāmu, pat kriminālnoziedznieku. Piemēram, ir pazīstama kāda ģimene, kura 7.Saeimas vēlēšanās visi kopā devās uz vēlēšanu iecirkni Ādažos, lai nobalsotu par Atdzimšanas partiju. Un liels bija viņu izbrīns, kad protokolos uzrādījās, ka par šo partiju vēlēšanu iecirknī, kur viņi balsoja, neviens balsojis nav.

Nākošgad paredzēta nobalsošana par pievienošanos Eiropas Savienībai. Varbūt jau laicīgi jāsāk domāt ne tikai par sabiedrības informēšanu, bet arī par to, kādā veidā sabotēt šo referendumu. Atļausies apgalvot – nebūs svarīgi, vai vēlēšanu urnā jūs iemetīsiet biļetenu ar “par” vai “pret”, būsīt tikai nodrošinājis nepieciešamo vēlēšanu skaitu ar savu ierašanos vēlēšanu iecirknī. Atliks meistarīgi samainīt vajadzīgo skaitu biļetenu, kuri balsojuši “pret” ar jau laicīgi sagatavotiem “par” biļetieniem, lai neviens gailis pakal nedziedātu, un *Latvijas tauta*, nu gluži kā četrdesmitajos gados, saliedēta kori nobalsojusi par iestāšanos jaunā valstu savienībā!!! Bet varbūt, kaut arī nepiedalīsities referendumā, jūs tiksi piešķaitīts kā balsotājs par iestāšanos ES? ♦

ATKLĀTA VĒSTULE
Latvijas Valsts prezidentei
Vairai Viķei – Freibergai

◀ 3. lpp.

Latviešiem tiek pārmests, ka tie neiestājas par valsts valodas lietošanu saskarsmē ar krievvalodīgajiem. Bet vai tad tik grūti ir saprast, ka 6 lielākajās Latvijas pilsētās 50-85% iedzīvotāju ir krieviski runājošie? Tātad Jums šķiet, ka latvieši vēl par maz ir cietuši un pazemoti, ka viņiem “brīvā Latvijā” jādzīvo morālā diskomfortā, visu laiku konfliktējot ar krieviem, lai tie runātu latviski. Nekad šie cilvēki, kuriem ģenoss ir sovīnisms, nemilēs šo zemi. Kur vien var, viņi nodarbojas ar sabotāžu, to es redzu savā darbā. Tie nav vecie komunisti, bet gan jaunā paaudze, kuri mācās mūsu augstskolās, bet atsakās runāt latviski – tas esot zem viņu goda. Ja viņi šad tad runā par to, ka grib mācīties latviešu valodu, tad tā ir liekulība, viņi vienkārši ir priecīgi pabūt TV kamerā. Bet Jūs aicināt viņus mīlēt kā “Latvijas bērnus”. Tas, ka Jūs pārvaldāt svešvalodas, vēl neliecina par Jūsu dvēseles bagātību un godaprātu.

Ikvienas valsts prezidents vispirms aizstāv savas valsts pilsoņu labklājību un intereses, bet Jūsu rīcība uzspiež pamatnācijai pazemojošu stāvokli un dod privilēģijas nepilsoniem. 18.novembrī, kad Latvijas valsts svinēja savus svētkus un vakarā pie Brīvības pieminekļa prezidente savā runā atzīmēja, ka Latvijai vajadzīgs ikviens, kas šeit dzīvo, krievu jaunieši Rīgas sabiedriskajā transportā pīrgājās par Latvijas neatkarību un viņu runā katrs trešais bija “mātes vārds”. Un šādā situācijā dažu latviešu protesti viņiem ir bijuši nebijuši, jo – latvieši ir skaitliskā mazākumā.

Ja Jūs būtu drosmīgāka, cilvēks ar mugurkaulu, kā Jūs raksturoja, nākot pie varas, tad Jūs viņiem stāstītu patiesību, un tad viņi nekad ikdienā neatļautos parādīt necieņu pret latviešu tautu un valodu.

Latviešiem tiek uzspiests okupantus “integrt”, būtībā – veidot divkopienu valsti, kura, kā rāda pasaules prakse, nes sev līdzī etniskos konfliktus. Līdzšinējā varnešu politika mūsu valstī liek domāt par to, ka arī ar NATO palīdzību savā zemē tiks apspiesti latvieši, nevis radīts pretspēks “piektajai kolonnai”. Tagad okupācija turpinās moderni, bez ieročiem. Lielākā tautas daļa nejut starpību starp padomijas gados realizēto okupāciju un tagadējo tās turpinājumu ar modernām metodēm.

Skatoties uz mūsu bijušajiem valsts varnešiem, rodas iespaids, ka pasaule ir sagriezusies ar kājām gaisā. Netaisnība un iestāšanās pret pamatnācijas tiesībām saucas *demokrātija*.

Bet pats galvenais – Saimei ar motivāciju “jūs mūs ievēlējāt” nav dotas tiesības pārkāpt Satversmi, valsts pamatlukumam, tas ir noziegums. Un – Jūsu pienākums bija sekot tam, lai Saima nepārkāpj likumus vai arī – lai tā izlabo pielaištās kļūdas. ♦